

2005. évi XVIII. törvény
a távhőszolgáltatásról
2019.01.15
41

**2005. évi XVIII.
törvény
a távhőszolgáltatásról**

Az Országgyűlés a felhasználók biztonságos, megfelelő minőségű és gazdaságos távhőellátása érdekében az objektív, átlátható és hátrányos megkülönböztetéstől mentes szabályozás kialakítása érdekében, a fogyasztóvédelem, az energiahatékonyság, az energiatakarékosság és környezetvédelem követelményeire figyelemmel a következő törvényt alkotja:

I. Fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

A törvény hatálya

Tszt. 1. § (1) E törvény hatálya kiterjed mindazon jogviszonyra, amely a távhő termelését, szolgáltatását és felhasználását érinti.

(2) E törvény rendelkezéseit kell alkalmazni a távhő-szolgáltatási célra hőt termelő létesítményre, valamint a távhő továbbítására, elosztására szolgáló távhővezetésekre, a távhőt továbbító hőhordozó közeg kiadására, elosztására, fogadására, illetve átalakítására szolgáló hőközpontokra, és e létesítmények létesítésére, átalakítására, üzemeltetésére, megszüntetésére, valamint a távhő termelésére és szolgáltatására. E törvény 4. § (2)–(3) bekezdését, 57. § (2) bekezdését, 57/D. §-át és 59/A. §-át a távhő értékesítésére is alkalmazni kell.

(3) E törvény rendelkezéseit

- a) az erőművek távhőtermelő létesítményeire a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban: Vet.),
- b) a geotermikus energia távhőszolgáltatás céljára történő kitermelésére szolgáló létesítményre a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény, valamint a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény,
- c) a (2) bekezdésben felsorolt létesítmények létesítésére és átalakítására a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény,
- d) az erőművek távhőtermelő létesítményeire a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény rendelkezéseivel összhangban kell alkalmazni.

(4) Nem tartozik – a 4. § (2)–(3) bekezdésében és az 57/F. §-ban foglaltak kivételével – e törvény hatálya alá az a termelő, amely a távhőt távhőszolgáltató közbeiktatása nélkül, egyedi szerződés alapján, közvetlenül nem lakossági felhasználónak termeli (a továbbiakban: egyedi szerződés alapján termelő).

(5) E törvény rendelkezései – a 4. § (2)–(3) bekezdésében és az 57/F. §-ban foglaltak kivételével – nem alkalmazhatók

- a) a saját felhasználási célra hőt termelő létesítményre és
- b)

Általános követelmények

Tszt. 2. § A távhőszolgáltatást az élet-, az egészség- és a vagyonbiztonság, valamint a környezet és a természet védelmének érvényesülésével gazdaságosan, a nemzetgazdasági, a felhasználói, továbbá az energiatakarékossághoz fűződő érdekeknek és a műszaki-biztonsági előírásokban meghatározott követelményeknek megfelelően kell végezni.

Fogalom meghatározások

Tszt. 3. § E törvény alkalmazásában

- a) *csatlakozási pont*: a szolgáltatói és a felhasználói berendezés határán, találkozási pontján beépített elzáró szerelvénynek a felhasználó felé eső oldala, elzáró szerelvény hiányában a felhasználási helyet magában foglaló ingatlan (épület, építmény, telek) tulajdoni határa;
- b) *díjfizető*: épületrészenkénti díjmegosztás esetén az épületrésznek a közszolgáltatási szerződésben megnevezett tulajdonosa, az e törvényben meghatározott esetekben az épület, építmény vagy az épületrész bérlője, használója;
- c) *engedélyes*: a távhőtermelő létesítmény létesítésére, távhőtermelésre, valamint a távhőszolgáltatásra engedéllyel rendelkező;
- d)
- e) *épületrész*: e törvény alkalmazásában a távhővel ellátott épületnek, építménynek, ingatlannak funkcionálisan önálló, külön vagy közös tulajdonban lévő része (lakás, üzlethelyiség, lépcsőház stb.);
- f) *felhasználási hely*: a felhasználó tulajdonában lévő, a közszolgáltatási szerződés tárgyát képező olyan épület, építmény, épületrész, amelyek távhőfogyasztása önállóan mérhető;
- g) *felhasználó*: a távhővel ellátott épületnek, építménynek, a törvényben meghatározott esetben az épületrésznek a távhőszolgáltatóval a távhő mérés szerint történő szolgáltatására vonatkozóan közszolgáltatási szerződéses jogviszonyban álló tulajdonosa, több tulajdonos esetén a tulajdonosok közössége [a társasház, a lakásszövetkezet, a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) szerinti közös tulajdon esetén a tulajdonostársak]. Abban az esetben, ha a távhőfelhasználás a több személy tulajdonában lévő épület valamennyi épületrészében mérhető, a felhasználó az egyes épületrészek tulajdonosa is lehet. A felhasználó lehet lakossági vagy egyéb felhasználó:
- ga) *lakossági felhasználó*: a lakóépület és a vegyes célra használt épület tulajdonosa, tulajdonosainak közössége, épületrészenkénti hőmennyiségmérés esetén az egyes épületrészek tulajdonosa, valamint a hitelszerződésből eredő kötelezettségeiknek eleget tenni nem tudó természetes személyek lakhatásának biztosításáról szóló törvény alapján a Nemzeti Eszközkezelő Zrt. által megvásárolt lakóingatlan bérlője;
- gb) *egyéb felhasználó*: a ga) pontban nem említett épület, építmény tulajdonosa, tulajdonosainak közössége, épületrészenkénti hőmennyiségmérés esetén az egyes épületrészek tulajdonosa;
- h) *felhasználói berendezés*: a felhasználói hőközpont, a hőfogadó állomás, a felhasználói vezetékhálózat, a hőleadó készülékek, a hőhasznosító és keringtető berendezések, a táglulási tartály és a felhasználó által felszerelt fűtési és használati melegvíz-mérők, költségmegosztók;
- i) *felhasználói vezetékhálózat*: az a csővezetékrendszer, amely a hőnek hőhordozó közeg által, a csatlakozási ponttól a felhasználói berendezésekhez való továbbítását szolgálja;
- j) *hőfogadó állomás*: egy épület vagy építmény távhőellátása céljából, a hőhordozó közeg fogadására, továbbítására szolgáló technológiai berendezés, ahol a felhasználók részére átadott távhőmennyiség mérése, mennyiségi szabályozása is történhet;
- k) *hőhordozó közeg átalakítása*: a hőhordozó közeg fizikai jellemzőinek megváltoztatása;
- l) *hőközpont*: a hőhordozó közeg kiadására, elosztására, fogadására, átalakítására, mennyiségének szabályozására, illetőleg a távhő átadására szolgáló technológiai berendezés. A hőközpont lehet termelői hőközpont, szolgáltatói hőközpont és felhasználói hőközpont:
- la) *termelői hőközpont*: a távhő termelőjénél távhőellátás céljából a hőhordozó közeg kiadására, továbbítására, elosztására, átalakítására, mennyiségének szabályozására, esetenként mérésére szolgáló technológiai berendezés;
- lb) *szolgáltatói hőközpont*: több épület vagy építmény távhővezeték-hálózat útján történő hőellátása céljából, az ellátandó épületeken vagy építményeken kívül, vagy azok egyikében elhelyezett, a hőhordozó közeg fogadására, átalakítására, mennyiségének szabályozására, elosztására, mérésére szolgáló technológiai berendezés;

lc) felhasználói hőközpont: egy épület vagy építmény hőellátása céljából a hőhordozó közeg fogadására, átalakítására, mennyiségének szabályozására, mérésére szolgáló technológiai berendezés;

m) megújuló energiaforrás: a nem fosszilis megújuló energiaforrások (szél-, nap-, víz- és geotermikus energia, biomassza, hulladék-lerakóhelyeken és szennyvíztisztító telepeken keletkező gázok, biogázok energiája);

n) szabálytalan vételezés: a távhő felhasználásáról szóló közszolgáltatási szerződés nélküli távhőfogyasztás vagy a távhőnek szerződéses módon történő vételezése;

o) szolgáltatói berendezés: a távhőtermelő létesítmény, a távhővezeték-hálózat, a szolgáltatói hőközpont, az elszámolás alapjául szolgáló, a távhőszolgáltató tulajdonában lévő mérőeszköz, a hőközpont primer oldali főelzárói és mennyiség szabályozói;

p) távhő: az a hőenergia, amelyet a távhőtermelő létesítményből hőhordozó közeg (gőz, melegített víz) alkalmazásával, távhővezeték-hálózaton keresztül, üzletszerű tevékenység keretében a felhasználási helyre eljuttatnak;

q) távhőszolgáltatás: az a közszolgáltatás, amely a felhasználónak a távhőtermelő létesítményből távhővezeték-hálózaton keresztül, az engedélyes által végzett, üzletszerű tevékenység keretében történő hőellátásával fűtési, illetve egyéb hőhasznosítási célú energiaellátásával valósul meg;

r) távhőszolgáltató: az a gazdálkodó szervezet, amely meghatározott településen vagy a település meghatározott részén a távhő üzletszerű szolgáltatására engedélyt kapott;

s) távhőtermelő: az a gazdálkodó szervezet, amely távhő termelésére engedélyt kapott;

t) távhőtermelő létesítmény: az erőmű távhő-szolgáltatási célra hőt termelő létesítménye, távhőt előállító fűtőmű, kazánteleg, kazán, hulladékégető mű, geotermikus energiát távhőszolgáltatás céljára kitermelő vagy más megújuló energiát (pl. biokazán, hőszivattyú, napkollektor) és hulladékégető hasznosító távhőtermelő berendezés;

u) távhővezeték-hálózat: az a csővezetékrendszer – a hozzá tartozó műtárgyakkal, hálózati szerelvényekkel, kapcsolódó automatikákkal, műszerekkel, elektromos berendezésekkel együtt –, amely a távhőnek (hőhordozó közegnek) a távhőtermelő létesítménytől a csatlakozási pontig történő szállítására szolgál. A távhővezeték-hálózat részei: a gerincvezeték, az elosztóvezeték, a bekötővezeték, valamint a szolgáltatói hőközpontból kiinduló és az átalakított hővel ellátott épület vagy építmény hőfogadó állomása főelzáró szerelvényéig, ennek hiányában a felhasználási helyet magában foglaló ingatlan telekhatáráig terjedő vezeték;

v) üzletszabályzat: a távhőszolgáltató által készített azon dokumentum, amely a helyi szolgáltatási sajátosságok figyelembevételével szabályozza a távhőszolgáltató működését és meghatározza a távhőszolgáltató kötelezettségeit és jogait, szabályozza a távhőszolgáltató és a felhasználó szerződéses viszonyát, a mérés és elszámolás rendjét, valamint a szolgáltatónak a felhasználóval, a fogyasztóvédelmi hatósággal és a felhasználók társadalmi érdekképviseleti szervezeteivel (a továbbiakban: felhasználói érdekképviselet) való együttműködését;

w) külön kezelt intézmény: egyéb felhasználók közül a központi költségvetési szerv, a központi költségvetési szerv költségvetési intézménye, a helyi önkormányzat, a helyi önkormányzat költségvetési intézménye, valamint a normatív állami támogatásban részesülő, közfeladatot ellátó, nem nyereség- és vagyonszerzési célt szolgáló egyéb intézmény.

II. Fejezet

KÖZIGAZGATÁSI HATÁSKÖRÖK ÉS FOGYASZTÓVÉDELLEM

A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal feladatai és eljárása

Tszt. 4. § (1) A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal (a továbbiakban: Hivatal) az e törvény hatálya alá tartozó és hatáskörébe utalt létesítmények és engedélyesek tekintetében

a) kiadja, módosítja vagy visszavonja a távhőtermelő létesítmény létesítésére vonatkozó engedélyt és a távhőtermelői működési engedélyt, ha a létesítményben a hőenergiát – részben vagy egészben – távhő-szolgáltatási célra termelik, valamint a távhő-szolgáltatói működési engedélyt;

b) ellenőrzi a távhőtermelő és távhőszolgáltató működési engedélyében előírt követelmények, feltételek betartását, e tekintetben együttműködik a fogyasztóvédelmi hatósággal, továbbá a felhasználói érdekképviseletekkel;

c) jóváhagyja az e törvény hatálya alá tartozó engedélyest érintő, a 19. § (1) bekezdése szerinti cégjogi eseményeket, valamint az engedélyesben történő befolyászerzéseket;

d) ellátja az ármegállapítással összefüggő, e törvényben meghatározott feladatokat;

e) ellátja a távhőszolgáltatási támogatással összefüggő, e törvény felhatalmazása alapján kiadott miniszteri rendeletben meghatározott feladatokat; és

f) negyedévenként rendszeresen vagy eseti felhívásra tájékoztatja az energiapolitikáért felelős minisztert (a továbbiakban: miniszter) és a közigazgatás-szervezésért felelős minisztert a hatósági ellenőrzés során tudomására jutott és az 57/D. § (5) bekezdés szerinti kötelező adatszolgáltatás révén rendelkezésére álló adatokról;

g) elvégzi a távhőszolgáltató működési területén a felhasználói elégedettségi szint, továbbá a távhőszolgáltatóval szembeni elvárás, valamint a távhőszolgáltatás jellemzőinek felmérését.

(2) A Hivatal ellenőrzi és felügyeli az engedélyesnél, a távhőszolgáltatónak távhőt értékesítőnél (a továbbiakban: értékesítő), a külön kezelt intézménynél, a befolyászerzőnél és az egyedi szerződés alapján termelőnél a jogszabályban, engedélyes esetén az engedélyben foglalt előírások és követelmények megtartását, azok megszegése esetén az e törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendeletben meghatározott összegű bírság alkalmazását rendelheti el.

(3) A Hivatal ellenőrzési feladatainak teljesítése érdekében, annak mértékéig jogosult a (2) bekezdésben meghatározottaktól eseti és rendszeres információt kérni, jogszabályban vagy hatósági döntésben előírt kötelezettségével, engedélyhez kötött tevékenységével vagy a távhőszolgáltatási támogatással kapcsolatos iratokba betekinteni, azokról másolatot, kivonatot készíteni, ideértve az üzleti titkot tartalmazó iratokat is.

(4) Közigazgatási perben nincs helye a keresetlevél halasztó hatálya elrendelésének, ha a Hivatal határozatában a távhőszolgáltatási támogatás igénybevételének jogszerűsége, engedélyes kijelölése vagy engedélyének visszavonása tárgyában döntött.

(5) A Hivatal véglegessé vált határozatait – a személyes és védett adatok kivételével – a honlapján közzéteszi.

Tszt. 5. § (1) A Hivatal részére felügyeleti tevékenységéért a hatáskörébe tartozó engedélyes felügyeleti díjat köteles fizetni, amelynek éves mértéke az engedélyes tevékenységéből származó előző évi nettó árbevételének 0,075%-a. Ha a tárgyévét megelőző évben az engedélyesnek nem volt vagy nem teljes évre vonatkozóan volt nettó árbevétele, akkor éves felügyeleti díj előleget fizet, amelynek mértéke a tárgyévre vonatkozó üzleti tervben az engedélyköteles tevékenységből elérni tervezett nettó árbevétel 0,075%-a. Ha a tárgyév tényleges nettó árbevétele nem azonos az üzleti tervben tervezettel, a különbözet 0,075%-ával a tárgyévét követő évben a fizetendő felügyeleti díj mértékét megfelelően módosítani kell.

(2) Az az engedélyes, amely az éves beszámolóját a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: számvitelről szóló törvény) 9/A. §-a alapján az IFRS-ek szerint készíti el, a felügyeleti díj meghatározása során az engedélyes alapján végzett tevékenységéből származó előző évi nettó árbevételét a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Helyi adó tv.) 40/B. § és 40/C. §-a alapján állapítja meg azzal, hogy:

a) a megállapított nettó árbevételből az engedélyes alapján végzett tevékenységéből származó összeget nem csökkentheti a Helyi adó tv. 40/C. § (3) bekezdés a)–c) pontjában felsorolt tételekkel, és

b) a számviteli politika változása esetén a változás évét követő év felügyeleti díjalapját növeli azzal az összeggel, amellyel alacsonyabb, vagy csökkenti azzal az összeggel, amellyel nagyobb felügyeleti díjalap adódik a számviteli politika változás eredményeként ahhoz képest, mintha az engedélyes a számviteli politikáját nem változtatta volna meg.

(3) Az engedélyes az első olyan évet követő év felügyeleti díjalapját, amelyről éves beszámolóját a számvitelről szóló törvény 9/A. §-a alapján az IFRS-ek szerint készíti, az évet megelőzően folytatott ügyletekből fakadó tranzakciókhoz kapcsolódóan növeli azzal az összeggel, amellyel alacsonyabb, vagy

csökkenti azzal az összeggel, amellyel nagyobb felügyeleti díjalap adódik ahhoz képest, mintha az engedélyes az IFRS-ek szerinti beszámoló készítésére nem tért volna át.

Tszt. 5/A. § Az e törvényben meghatározott eljárásokban az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) szabályait az e törvényben, valamint a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvényben meghatározott eltérésekkel és kiegészítésekkel kell alkalmazni.

Az önkormányzat képviselő-testületének feladatai

Tszt. 6. § (1) A területileg illetékes települési önkormányzat, a fővárosban a fővárosi önkormányzat (a továbbiakban együtt: önkormányzat) az engedélyes vagy engedélyesek útján köteles biztosítani a távhőszolgáltatással ellátott létesítmények távhőellátását.

(2) Az önkormányzat képviselő-testülete:

a) rendeletben határozza meg a távhőszolgáltató és a felhasználó közötti jogviszony részletes szabályait, valamint a hőmennyiségmérés helyét, ideértve a mérés technológiai helyét is;

b) rendeletben határozza meg a távhőszolgáltatási csatlakozási díjat, a távhőszolgáltatási csatlakozási díj fizetési feltételeit, valamint a lakossági felhasználónak és a külön kezelt intézménynek nyújtott távhőszolgáltatásra vonatkozó, az 57/D. § (1) bekezdés szerinti miniszteri rendeletben nem szabályozott díjalkalmazási és díjfizetési feltételeket.

c) rendeletben kijelöli azokat a területeket, ahol területfejlesztési, környezetvédelmi és levegő-tisztaságvédelmi szempontok alapján célszerű a távhőszolgáltatás fejlesztése;

d) megállapítja a távhőszolgáltatás szüneteltetésének és a felhasználók korlátozásának feltételeit, a korlátozás szabályait és sorrendjét, valamint a távhőszolgáltató azzal kapcsolatos jogait és kötelezettségeit;

e) rendeletben határozza meg az új vagy növekvő távhőigénnyel jelentkező felhasználási hely tulajdonosától kérhető csatlakozási díjat;

f) rendeletben határozza meg a szolgáltatói hőközpontok e törvényben előírt megszüntetésének, illetve a szolgáltatói hőközpontot kiváltó berendezések létesítésének forrását, határidejét és egyéb feltételeit;

g) rendeletben határozza meg az e törvény 43. § (3) bekezdésében foglaltak megvalósításának módját és határidejét;

h) rendeletben előírhatja, hogy a 38. § (2) és (4) bekezdésben meghatározott esetben az épület tulajdonosa vagy a tulajdonosi közösség, a 38. § (5) bekezdésben meghatározott esetben az épületrész tulajdonosa a közszolgáltatási szerződés megszűnését követő ötödik naptári év utolsó napjáig a más hőellátás igénybevétele és a távhőszolgáltatás igénybevétele közötti, pozitív előjelű széndioxidkibocsátás-különbözet után díjat fizessen;

i) rendeletben határozza meg a h) pont szerinti díj mértékét, esedékességét, a különbözet számításának, valamint a díj kivetéséhez szükséges adatszolgáltatásnak a részletes szabályait.

(3) A (2) bekezdés h) pontja szerinti díj alapja a helyi önkormányzat rendeletében meghatározottak szerint számított és hiteles adatokkal alátámasztott naptári éves széndioxid-kibocsátási különbözet természetes mértékegységben (kilogrammban) kifejezett tömege. A díj mértékét az önkormányzat képviselő-testülete rendeletben állapítja meg, amely azonban nem lehet magasabb kilogrammonként 15 forintnál.

(4) A díjat az önkormányzati adóhatóság veti ki, az a helyi önkormányzat bevételét képezi. A díjfizetési kötelezettségre egyebekben az adózás rendjéről szóló törvény szabályait kell alkalmazni.

Az önkormányzat jegyzőjének feladatai

Tszt. 7. § (1) A területileg illetékes települési önkormányzat jegyzője, a fővárosban a fővárosi önkormányzat főjegyzője (a továbbiakban: önkormányzat jegyzője):

a) megküldi véleményezésre a távhőszolgáltató üzletszabályzatát a fogyasztóvédelmi hatóságnak;

b) jóváhagyja a távhőszolgáltató által kidolgozott üzletszabályzatot;

c) ellenőrzi a távhőszolgáltató tevékenységét az üzletszabályzatában foglaltak betartása szempontjából;

d) jogosult a távhőszolgáltatótól a c) pont szerinti ellenőrzési feladatainak teljesítése érdekében, annak mértékéig eseti és rendszeres információt kérni, az iratokba betekinteni, azokról másolatot, kivonatot készíteni, ideértve az üzleti titkot tartalmazó iratokat is; és

e)

(2) Az önkormányzat jegyzőjének eljárása során az ügyintézési határidő két hónap. Az önkormányzat jegyzőjének döntése ellen nincs helye fellebbezésnek.

Fogyasztóvédelem

Tszt. 8. § (1) A fogyasztóvédelmi hatóság:

a) az önkormányzat jegyzőjének megkeresése alapján véleményezi a távhőszolgáltató üzletszabályzatát,

b) eljár a 11. § (2) bekezdésében, a 36. §-ban, a 40. § (2) bekezdésében, a 43. § (1)–(4) bekezdésében, a 44. §-ban, a 46. §-ban, valamint az 53. §-ban foglalt rendelkezések lakossági felhasználóval, illetve természetes személy díjfizetővel szembeni megsértése esetén.

(2) A fogyasztóvédelmi hatóság eljárására a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvényt (a továbbiakban: Fgytv.) kell alkalmazni azzal, hogy az e törvény szerinti lakossági felhasználó az Fgytv. alkalmazásában fogyasztónak minősül akkor is, ha nem természetes személy.

(3) Az (1) bekezdés b) pontjában említett rendelkezések az Fgytv. alkalmazásában fogyasztóvédelmi rendelkezések.

(4) A fogyasztóvédelmi hatóság eljárása során az Fgytv.-ben foglalt jogkövetkezményeken kívül – jogsértés megállapítása esetén – az alábbi jogkövetkezményeket is alkalmazhatja:

a) a távhőszolgáltató az (1) bekezdés b) pontjában foglaltak betartására kötelezése,

b) a távhőszolgáltató az (1) bekezdés b) pontja szerinti kötelezettsége megsértése esetén, amelyhez jogszabály vagy üzletszabályzat jogkövetkezményt rendel, a jogkövetkezmény megállapítása és teljesítésének előírása vagy a jogkövetkezmény alkalmazásának megtiltása, és

c) ha a felhasználót visszatérítés illeti meg, az annak teljesítésére való kötelezés.

Tszt. 9. § A Hivatal hatósági fogyasztóvédelmi feladatai ellátása során

a) együttműködik a fogyasztóvédelmi hatósággal és a felhasználói érdekképviseletekkel a távhőszolgáltatás országos, elvi jellegű kérdéseiben;

b) a fogyasztóvédelmi hatóság és a felhasználói érdekképviseletek kérelmére rendelkezésükre bocsátja mindazokat az adatokat, információkat, amelyek az engedélyesnek a Hivatal által kiadott engedélyéhez kötött tevékenységével és a felhasználói érdekekkel egyaránt kapcsolatosak, valamint a fogyasztóvédelmi hatóság 8. §-ban foglalt feladatának ellátásához szükségesek.

Tszt. 10. § Az önkormányzat jegyzője, a fővárosban a fővárosi önkormányzat főjegyzője (a továbbiakban: önkormányzat jegyzője)

a) megküldi előzetes véleményezésre a fogyasztóvédelmi hatóságnak és a felhasználói érdekképviseleteknek a távhőszolgáltatást érintő képviselő-testületi előterjesztések tervezetét.

b)

Tszt. 11. § (1) A távhőszolgáltató a szükséges adatok és információk rendelkezésre bocsátásával köteles együttműködni a Hivatallal, az önkormányzat jegyzőjével és a fővárosi és megyei kormányhivatal járási (fővárosi kerületi) hivatalával (a továbbiakban: járási hivatal), valamint a lakossági felhasználókat, illetve a természetes személy díjfizetőket érintő kérdésekben a fogyasztóvédelmi hatósággal és a felhasználói érdekképviseletekkel.

(2) A távhőszolgáltató köteles az általános szerződési feltételeit – kiemelve a távhőszolgáltatás igénybevételének feltételeit, azok változását, a számlázás rendjét és a szolgáltatás minőségi követelményeit – az ügyfélszolgálatán könnyen hozzáférhető helyen kifüggeszteni, valamint a felhasználó és a díjfizető kívánságára azt ingyenesen rendelkezésre bocsátani.

(3) A fogyasztóvédelmi hatósági eljárásban a fogyasztónak igazolnia kell, hogy a fogyasztóvédelemmel kapcsolatos és az eljárás alapjául szolgáló panaszt az érintett távhőszolgáltató felé megtette.

III. Fejezet

AZ ENGEDÉLYEZÉS ÁLTALÁNOS SZABÁLYAI

Tszt. 12. § (1) A távhő termelése és szolgáltatása – teljesítményhatár nélkül – engedélyköteles tevékenység.

(2) Az 5 MW vagy annál nagyobb névleges hőteljesítményű távhőtermelő létesítmény létesítése, bővítése, átalakítása, teljesítményének növelése és csökkentése, tüzelőanyagának megváltoztatása (a továbbiakban együtt: létesítés), továbbá megszüntetése engedélyköteles tevékenység.

(3) A távhőtermelő létesítmény távhőtermelésének tervezett megszüntetése előtt legalább egy évvel az engedélyes engedélyt köteles kérni a megszüntetésre a Hivaltól az érintett önkormányzat egyidejű értesítésével.

(4) A távhőtermelő tevékenység megszüntetése megtagadható vagy feltételhez köthető, ha az a távhőszolgáltatás biztonságát, vagy az e törvényben meghatározott ellátási kötelezettség teljesítését veszélyezteti.

(5) Az (1) bekezdésben említett távhőtermelői tevékenység és a (2) bekezdésben említett létesítés esetében, ha a telephelyen a távhőtermelő berendezések névleges összes hőteljesítménye az 50 MW-ot nem éri el, egyszerűsített engedélyezési eljárást kell lefolytatni.

(6) Amennyiben az ügyfél a Vet. szerinti engedélyköteles tevékenységet is folytatni kíván, akkor az (1) bekezdésben meghatározott tevékenységekre vonatkozó, e törvény alapján a Hivatal hatáskörébe tartozó engedély iránti kérelmével egyidejűleg köteles kérelmezni a Vet. szerinti engedélyt is.

(7) A (6) bekezdés szerinti esetben a Hivatal az e törvény és a Vet. szerinti engedélyt egy engedélyben adja ki.

Tszt. 13. § (1) A létesítési és működési engedély tartalmi követelményeit, az engedélyezési eljárás szabályait és az engedély kiadásának rendjét a kormány e törvény végrehajtásáról szóló rendeletben határozza meg.

(2) A Hivatal az engedély kiadását akkor tagadhatja meg, ha:

- a) a jogszabályi feltételek hiányoznak;
- b) a kérelmező csőd- vagy felszámolási eljárás alatt áll;
- c) a kérelmező a 12. § (1) és (2) bekezdése szerinti bármely engedélyt neki felróható ok miatt tíz éven belül visszavonták;
- d) a kérelmező nem rendelkezik a kérelemben szereplő tevékenység folyamatos, hosszú távú ellátásához szükséges engedélyekkel.

(3)–(4)

A távhőtermelő létesítmény létesítésére és a működésére vonatkozó engedély

Tszt. 14. § (1) A távhőtermelő létesítmény létesítéséhez és működéséhez szükséges engedély iránti kérelmet a Hivatalhoz kell benyújtani. Ha az engedélyeztetni kívánt tevékenység megkezdéséhez környezetvédelmi vagy egységes környezethasználati engedély szükséges, az engedélyt a kérelemhez mellékelni kell.

(2)

(3) A távhőtermelő létesítmény létesítési engedélye az engedélyben meghatározott ideig hatályos. Az engedély – kérelemre – egyszer, a létesítési engedéllyel azonos időtartamra, de legfeljebb további két évre meghosszabbítható. Ha az engedélyes a létesítés megkezdésével vagy folytatásával neki felróható okból késlekedik, és emiatt az eredeti vagy a meghosszabbított határidő nem tartható, az engedély visszavonható.

(4) A távhőtermelő létesítmény használatbavétele előtt üzembe helyezési eljárást kell lefolytatni.

Tszt. 15. § (1) Az eredményes üzembe helyezési eljárást követően – kérelemre – a távhőtermelő létesítményre működési engedélyt kell kiadni.

(2) A távhőtermelő létesítmény működéséhez szükséges működési engedély határozatlan időre szól.

A távhő szolgáltatására vonatkozó működési engedély

Tszt. 16. § (1) A távhő szolgáltatására vonatkozó működési engedélyt a Hivatalnál kell kérelmezni.

(2) Az engedélyes az üzemeltetésébe adott létesítménnyel a működési engedélyben foglaltaknak megfelelően jogosult az engedélyezett településen vagy településrészen távhőt szolgáltatni.

(3) A távhő szolgáltatására vonatkozó működési engedély határozatlan időre szól.

Tszt. 17. § Ha a távhő termelésére engedélyt kérő egyúttal távhőszolgáltatásra is kíván működési engedélyt kérni, azt a 16. § előírásainak figyelembevételével, önálló szolgáltatói működési engedélyként kell kérni és kiadni.

Az engedélyes kötelezettségei

Tszt. 18. § Az engedélyes köteles:

- a) a működési engedélyben meghatározott feltételeket teljesíteni;
- b) az e törvény szerinti ellátási kötelezettségnek eleget tenni;
- c) a folyamatos és biztonságos szolgáltatáshoz szükséges üzemeltetési és fenntartási feladatokat ellátni;
- d) az új vagy növekvő igények kielégítésére e törvényben részletezett feltételek mellett a szükséges fejlesztéseket elvégezni;
- e) a Hivatal által előírt tartalommal és formával az engedélyhez kötött tevékenységével és a felhasználói érdekekkel kapcsolatos adatokat és információkat a Hivatalnak, valamint – felhasználói panaszok esetén – a fogyasztóvédelmi hatóságnak és a felhasználói érdekképviseleteknek megadni és hozzáférhetővé tenni;
- f) az engedély módosítását szükségessé tevő körülmény bekövetkezése esetén a Hivaltól a változás bekövetkezésétől számított 30 napon belül az engedély módosítását kérelmezni.

Számviteli szétválasztás

Tszt. 18/A. § (1) Az engedélyes beszámolási és könyvvizelési kötelezettségére, a beszámoló összeállítására, a könyvek vezetésére, valamint a nyilvánosságra hozatalra és közzétételre a számvitelről szóló törvény rendelkezéseit az e törvény szerinti eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Az engedélyes köteles olyan számviteli szétválasztási szabályokat kidolgozni, és az egyes tevékenységeire olyan elkülönült nyilvántartást vezetni, amely biztosítja az egyes tevékenységek átláthatóságát és a diszkriminációmentességet, kizárja a keresztfinanszírozást és a versenytorzítást.

(3) Az engedélyes

- a) a villamosenergia-termelést és a távhőtermelést telephelyenkénti bontásban,
- b) a távhőszolgáltató tevékenységet településenként szétválasztva, valamint
- c) az egyéb tevékenységeit

az éves beszámolója vagy az egyszerűsített éves beszámolója (a továbbiakban együtt: beszámoló) kiegészítő mellékletében oly módon mutatja be, mintha azt önálló vállalkozás keretében végezte volna, amely esetén az engedélyes tevékenység elkülönült bemutatása az a) pont szerinti esetben telephelyenként, a b) pont szerinti esetben településenként önálló mérleget és összköltség eljárással készült eredménykimutatást jelent. Az engedélyes köteles a beszámoló könyvvizsgálatát elvégeztetni.

(4) A több tevékenységre engedéllyel rendelkező engedélyes beszámolója kiegészítő mellékletében köteles a (3) bekezdés szerint a különböző engedélyes tevékenységeit oly módon bemutatni, mintha azokat önálló vállalkozások keretében végezték volna, amelyek esetében az engedélyes

tevékenységek elkülönült bemutatása legalább az eszközök, kötelezettségek, időbeli elhatárolások szétválasztott bemutatását és önálló eredménykimutatást jelent.

- (5)
 (6) A Hivatal jogosult az engedélyes pénzügyi-számviteli kimutatásaiba, és az ahhoz kapcsolódó bizonylatokba és iratokba betekinteni.
 Tszt. 18/B. § Az engedélyes könyvvizsgálója a beszámolóhoz kiadott független könyvvizsgálói jelentésben köteles igazolni, hogy a vállalkozás által kidolgozott és alkalmazott számviteli szétválasztási szabályok, valamint az egyes tevékenységek közötti tranzakciók árazása biztosítják a vállalkozás tevékenységei közötti keresztfinanszírozás-mentességet.

Tszt. 18/C. § (1) Az értékesítő, valamint a távhőszolgáltató tárgyevi auditált beszámolójában szereplő, az e törvény hatálya alá tartozó tevékenységből származó adózás előtti eredménye nem haladhatja meg az e törvény felhatalmazása alapján kiadott miniszteri rendeletben meghatározott mértéket (a továbbiakban: nyereségkorlát).

(2) Ha a Hivatal ellenőrzése során megállapítja, hogy az értékesítő, valamint a távhőszolgáltató (1) bekezdés szerinti adózás előtti eredménye meghaladja a nyereségkorlátot, dönt a nyereségkorláton felüli összeg megosztásáról az e törvény felhatalmazása alapján kiadott miniszteri rendeletben meghatározottak szerint.

Cégjogi események, befolyásszerzés engedélyezése

Tszt. 19. § (1) Az engedélyesnek a Ptk. rendelkezései szerinti szétválásához, más vállalkozással történő egyesüléséhez, átalakulásához, jogutód nélküli megszűnéséhez, valamint jegyzett tőkéjének legalább egynegyed résszel történő leszállításához (a továbbiakban együtt: cégjogi esemény) a Hivatal előzetes hozzájáruló határozata szükséges.

(2) A cégjogi eseménnyel összefüggésben a cégjegyzékbe való bejegyzésre vagy változásbejegyzésre irányuló kérelmet a cégbírósághoz a Hivatal határozatával együtt kell benyújtani.

(3) A Hivatal nem tagadhatja meg a jegyzett tőke leszállításához való hozzájárulást, ha azt az engedélyes számára jogszabály kötelezővé teszi.

(4) Bármely engedélyes vállalkozásban a szavazatok huszonöt, ötven vagy hetvenöt százalékát meghaladó, valamint száz százalékát elérő közvetlenül birtokolt szavazati jogot biztosító részvény, üzletrész vagy közvetlen szavazati jog szerzéséhez (a továbbiakban együtt: befolyásszerzés) és az ehhez fűződő jogok gyakorlásához a befolyásszerzőnek a Hivatal előzetes hozzájárulását kell kérnie.

(5) Nem kell a Hivatal előzetes hozzájárulása a (4) bekezdésben foglaltak szerint jóváhagyott mértékek elérését követően mindaddig, amíg az újabb befolyásszerzéssel a befolyásszerző el nem éri a Hivatal előzetes hozzájárulásához kötött (4) bekezdés szerinti következő mértéket.

(6) A (3) bekezdésben meghatározott kivétellel a Hivatal az (1) és (4) bekezdésben meghatározott ügyletekhez történő hozzájárulását megtagadhatja vagy feltételhez kötheti, ha azok végrehajtása a távhőellátás biztonságát, az e törvényben meghatározott ellátási kötelezettség teljesítését, a felhasználók érdekeit sérti, vagy a legkisebb költség elvének érvényesülését veszélyezteti.

(7) A (4) bekezdésben meghatározott hozzájáruló határozat hiányában a befolyásszerző a részesedései tekintetében a társasággal szemben – az osztalékra való jogosultságot kivéve – jogot nem gyakorolhat, továbbá a részvénykönyvbe nem jegyezhető be vagy a tagjegyzékben nem tüntethető fel. A részvénykönyvbe, tagjegyzékbe, valamint a cégjegyzékbe való bejegyzésre irányuló kérelmet a Hivatal hozzájáruló határozatával együtt kell benyújtani.

(8) Cégjogi esemény esetén az érintett engedélyes, továbbá befolyásszerzés esetén a befolyásszerző a cégjogi eseményt, valamint a befolyásszerzést bejegyző cégbírósági végzés jogerőre emelkedésétől számított 8 napon belül kezdeményezi a Hivatalnál az előzetes hozzájáruló határozatban foglaltaknak való megfelelés ellenőrzését.

(9) Cégjogi esemény esetén a (8) bekezdés szerinti megfelelés ellenőrzés kezdeményezésével egyidejűleg, továbbá befolyásszerzés esetén – ha a befolyásszerzés az engedélyes működési engedélyét érinti – az érintett engedélyes kezdeményezi a Hivatalnál az engedély módosítását vagy új engedély kiadását. Az engedély módosításáig vagy az új engedély kiadásáig az engedély vonatkozásában a jogutódlás szabályai alkalmazandók. A Hivatal az engedély módosításáról vagy új engedély kiadásáról külön eljárás keretében dönt.

(10) Az e §-ban meghatározottak megszegése vagy az előírt kötelezettségek elmulasztása esetén a Hivatal bírságot szabhat ki az engedéllyessel és a befolyásszerzővel szemben.

A működési engedély visszavonása, a távhőellátás fenntartása

Tszt. 20. § (1) A Hivatal a működési engedélyt köteles visszavonni:

- ha az engedélyes nem tesz eleget törvényes, illetve a működési engedélyben előírt kötelezettségeinek, vagy tevékenységét megszünteti;
- ha az engedélyes a távhőtermelői vagy a szolgáltatói berendezést felhívás ellenére a távhőszolgáltatás biztonságát, az élet-, az egészség- és a vagyonbiztonságot, a környezetet, továbbá a felhasználói érdekeket súlyosan veszélyeztető módon üzemelteti, illetve a működési engedélyben előírt kötelezettségeinek – erre irányuló felszólítás után – nem tesz eleget.

(2) Az engedély visszavonásával egyidejűleg új engedélyt kell kiadni vagy új engedélyest kell kijelölni.

(3) A folyamatos és biztonságos ellátás érdekében a működési engedélyben foglalt tevékenységet folyamatosan fenn kell tartani, a távhőtermelő létesítmény, vagy az engedélyköteles tevékenység megszüntetésével kapcsolatos eljárás, a felszámolás vagy a végelszámolás befejezéséig.

(4) A Hivatal felszámolás vagy végelszámolás esetén, vagy ha az engedélyben foglalt tevékenységet nem az engedélyben meghatározott módon folytatják és az a távhőellátás jelentős zavarát idézheti elő, a folyamatos ellátásra más engedélyest is kijelölhet.

(5) A (2) bekezdés szerinti esetben a korábbi engedélyes köteles a Hivatal által meghatározott, a folyamatos és biztonságos távhőtermeléshez és szolgáltatáshoz szükséges eszközöket, illetve az új vagy kijelölt engedélyesnek ellenszolgáltatás ellenében üzemeltetésre átadni, és a tevékenység gyakorlásához szükséges nyilvántartásokat, adatokat rendelkezésre bocsátani.

(6) A Hivatal a (4)–(5) bekezdések alapján hozott határozatainak fellebbezésre tekintet nélküli végrehajtását rendelheti el, az energiaellátás folyamatos biztosítása érdekében.

IV. Fejezet

JOGOK IDEGEN INGATLANON

Tszt. 21. § (1) Távhőtermelő létesítmény, távhővezeték-hálózat, illetve annak részét képező berendezés, vezeték, valamint hőközpont elhelyezéséhez és üzemeltetéséhez szükséges idegen ingatlan használatára az engedélyes

- vezetékjogot,
- használati jogot és
- biztonsági övezet kijelölést kérhet.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott jogok gyakorlása során az engedélyes

- a jelek elhelyezésével, a mérésekkel, a vizsgálatokkal,
- a létesítmények elhelyezésével, illetőleg azok megközelítésével, az azokon való munkavégzéssel, valamint
- az ingatlan használatának akadályozásával, korlátozásával, valamint értékcsökkenésével okozott kárt az ingatlan tulajdonosának, használójának (a továbbiakban együtt: tulajdonos) köteles megtéríteni.

(3)

(4) Az (1) bekezdés szerinti használati jogok gyakorlásának megszűnése esetén az engedélyes köteles az ingatlan eredeti állapotát helyreállítani, vagy ha ez nem lehetséges, újrahasznosításra alkalmassá tenni.

(5) Az (1) bekezdésben meghatározott jogok gyakorlása során az ingatlan értékcsökkenése, az abban keletkező kár vagy a kisajátított ingatlanért fizetendő kártalanítás összegében az engedélyes és az ingatlantulajdonos állapotodik meg, ide nem értve a 28. § (3) bekezdésében foglalt eseteket.

Tszt. 21/A. § A műszaki biztonsági szerv által lefolytatott hatósági eljárásokban a hatóság az eljárást megszünteti, ha az ügyfél a kérelmére indult eljárásban a hiánypótlásra való felhívásnak (ideértve az igazgatási szolgáltatási díj és illeték, valamint a kérelemhez jogszabály alapján csatolandó mellékletek tekintetében történő felhívást is) határidőben nem tett eleget, és az erre megállapított határidő meghosszabbítását sem kérte.

Tszt. 22. §

Vezetékjog

Tszt. 23. § (1) Távhővezeték-hálózat vagy annak részét képező vezeték közterületnek, közútnak és vasúti pályának (a továbbiakban együtt: közterület) nem minősülő idegen ingatlanon történő elhelyezésére és üzemeltetésére kártalanítás ellenében, hatósági határozattal vezetékJog létesíthető a távhőszolgáltató javára, ha az az ingatlan használatát lényegesen nem akadályozza. Nem kell vezetékJogot megállapítani a közterületen létesített távhővezeték-hálózat vagy annak részét képező vezetékre és annak idegen ingatlant érintő biztonsági övezetére. Ebben az övezetben építmény létesítése esetén, ha az építmény használati jellege indokolja, az illetékes vezetékJogot engedélyező hatóság kötelezheti az engedélyest a biztonsági övezet csökkentésére.

(2) A vezetékJogot a műszaki biztonsági szerv engedélyezi. A vezetékJog iránti kérelemhez csatolandó műszaki leírásokat, helyszínrajzokat, ütemtervet a kormány az e törvény végrehajtására kiadott rendeletében meghatározott tartalommal, méretben és példányszámban az engedélyesnek kell elkészítenie.

(3) Az engedélyes a vezetékJog alapján az idegen ingatlanon

a) a föld alatti és különösen indokolt esetben a föld feletti távhővezeték-hálózatot és az ahhoz szükséges tartószerkezetet létesíthet, illetve helyezhet el;

b) az a) pont szerint elhelyezett létesítményeket üzemeltetheti, karbantarthatja, kijavíthatja, átalakíthatja, eltávolíthatja;

c) a távhővezeték-hálózat mentén levő, annak épségét közvetlenül veszélyeztető fákat, bokrokat, azok ágait, gyökereit – kártérítési kötelezettség mellett – eltávolíthatja;

d) a távhővezeték-hálózattal – a miniszternek a szabályozásban érdekelt miniszterrel egyetértésben kiadott, az e törvény végrehajtásáról szóló rendeletében meghatározott módon – más építményt és nyomvonalas műtárgyat megközelíthet, illetve keresztezhet.

Tszt. 24. § Távhővezeték-hálózat részét képező vezeték az ingatlantulajdonossal, az ingatlan kezelőjével, illetőleg a közterület tulajdonosával kötött szerződés alapján is létesíthető és üzemeltethető.

Tszt. 25. § A vezetékJognak az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzését az engedélyes kérelmezi az ingatlantulajdonossal, az ingatlan kezelőjével, illetőleg a közterület tulajdonosával kötött szerződés vagy véglegessé vált hatósági határozat alapján. A vezetékJog a távhőszolgáltatás engedélyesét illeti meg, és az ingatlan mindenkori tulajdonosát terheli. A vezetékJog az azt megállapító hatósági határozat véglegessé válását követően, illetve az ingatlantulajdonossal kötött megállapodás alapján gyakorolható.

Tszt. 26. § Az ingatlan tulajdonosa kérheti az engedélyestől a távhővezeték és a tartószerkezet eltávolítását, átalakítását vagy áthelyezését, ha annak műszaki feltételei adottak, az üzemeltetésben jelentős hátrányt nem jelentenek és vállalja az azokkal kapcsolatos költségek viselését.

Tszt. 27. § (1) A vezetékJog megszűnik, ha annak jogosultja, a mindenkori engedélyes a távhővezeték-hálózatot és a 23. § (3) bekezdés a) pontjában meghatározott létesítményeket az engedélyezéstől számított öt éven belül nem építi meg, vagy ha annak üzemben tartását véglegesen megszünteti.

(2) A vezetékJog megszűnése esetén az engedélyes – a vezetékJog megszűnésével egyidejűleg – köteles kérni az ingatlan-nyilvántartásból való törlést. Ennek elmulasztása esetén – az engedélyes költségére – az ingatlan tulajdonosa is jogosult kérni a vezetékJog törlését. Az ingatlantulajdonos kérelmének teljesítéséhez szükséges nyilatkozatot a vezetékJog jogosultja köteles kiadni. A vezetékJog jogosultja köteles az ingatlantulajdonosnak a vezetékJog ingatlan-nyilvántartásból való törlésével kapcsolatban felmerült kiadásait megtéríteni.

Használati jog

Tszt. 28. § (1) A szolgáltatói hőközpontot idegen ingatlanon, illetve a távhővel ellátott épületek vagy építmények egyikében az ingatlantulajdonossal kötött megállapodás alapján lehet elhelyezni, üzemeltetni és karbantartani.

(2) Az engedélyes megállapodás hiányában az ingatlan használatára vonatkozó használati jog megállapítását kérheti az járási hivataltól.

(3) A használati jog alapítását és a fizetendő kártalanítás mértékét az járási hivatal állapítja meg az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvényben (a továbbiakban: Étv.) meghatározott módon.

Tszt. 29. § (1) A használati jog ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzését az engedélyes kérelmezi az ingatlantulajdonossal kötött szerződés vagy véglegessé vált hatósági határozat alapján. A használati jog a mindenkori engedélyest illeti meg, és az ingatlan mindenkori tulajdonosát terheli. A használati jog az azt megállapító hatósági határozat véglegessé válását követően, illetve az ingatlantulajdonossal kötött megállapodás alapján gyakorolható.

(2) Megszűnik a használati jog, ha az engedélyes a használati joggal terhelt ingatlanon a szolgáltatói hőközpontot a használati jog keletkezésétől számított öt éven belül nem építi meg vagy azt véglegesen eltávolítja. Megszűnik a használati jog a felek megállapodásával is.

(3) A használati jog megszűnése esetén az engedélyes a használati jog megszűnésével egyidejűleg köteles kérni az ingatlan-nyilvántartásból történő törlést. Ennek elmulasztása esetén – az engedélyes költségére – az ingatlan tulajdonosa is kérheti a használati jog törlését. Az ehhez szükséges nyilatkozatot az engedélyes köteles az ingatlantulajdonosnak kiadni, és a törléssel összefüggésben felmerült kiadásait megtéríteni.

Tszt. 30. § Ha a használati joggal terhelt idegen ingatlan tulajdonosa a saját felhasználási helyére vonatkozó közszolgáltatási szerződést felmondja, a használati jog az engedélyest továbbra is megilleti mindaddig, amíg a hőközpontból más felhasználót is ellát. Ebben az esetben a használati jog az érdekelt megállapodásával szüntethető meg.

Tszt. 31. §

Biztonsági övezet

Tszt. 32. § (1) A távhővezeték-hálózat biztonságának, zavartalan működésének, valamint az azt körülvevő környezet lehető legteljesebb védelme érdekében biztonsági övezetet lehet kijelölni. A biztonsági övezet kijelölésének módjára vonatkozó szabályokat az miniszter rendeletben állapítja meg.

(2) A biztonsági övezeten belül tilos, illetőleg korlátozás alá esik olyan épületet, építményt vagy létesítményt elhelyezni, olyan növényt (fát) ültetni, vagy olyan tevékenységet folytatni, amely a távhővezeték-hálózat biztonságát, zavartalan működését, az életet, a testi épséget vagy a vagyonbiztonságot veszélyezteti.

(3) A távhővezeték-hálózatot úgy kell tervezni, kivitelezni és üzemeltetni, hogy annak hatása az érintett terület lakosságának egészségét ne veszélyeztesse, a természeti környezetet és a tájképi értéket a lehető legkisebb mértékben változtassa meg.

(4) A biztonsági övezetet és az arra vonatkozó előírásokat a vezetékJogi engedélyben kell meghatározni.

V. Fejezet

A TÁVHŐRENDSZER MŰKÖDTETÉSE ÉS FEJLESZTÉSE

Tszt. 33. § (1) A távhőtermelő létesítmény működtetése és fejlesztése a távhőtermelő feladata.

(2) A távhő árával nem fedezett, a távhőszolgáltató által bejelentett új vagy növekvő igényre vonatkozó fejlesztési költségek fedezetének viselésére a távhőtermelő és a távhőszolgáltató állapotodik meg.

Tszt. 34. § (1) A távhőszolgáltató tulajdonát képező szolgáltatói berendezést, valamint a szolgáltató tulajdonában lévő felhasználói berendezést a távhőszolgáltató köteles fenntartani, üzemeltetni, fejleszteni és az ezekkel kapcsolatos költségeket viselni.

(2) Abban az esetben, ha a távhővezeték-hálózat vagy annak egyes részei nem a távhőszolgáltató vagy a felhasználó tulajdonát képezik, a vezeték és részei tulajdonosát az engedélyes távhőszolgáltatóval a szolgáltatói berendezések fenntartására, üzemeltetésére és fejlesztésére a polgári jog szabályai szerinti éves és hosszú távú szerződéskötési kötelezettség terheli.

(3) A (2) bekezdésben foglalt szerződéskötési kötelezettség nem vonatkozik a felhasználó tulajdonában lévő – a távhővezeték-hálózat részét képező – azon vezetékszakaszra, amely a szolgáltatói hőközpontot az ellátott épület felhasználói berendezésével köti össze a csatlakozási pontig bezáróan. E vezetékszakaszt a távhőszolgáltató köteles fenntartani, üzemeltetni, fejleszteni és az ezekkel kapcsolatos költségeket viselni.

(4) Új vagy növekvő távhőigénnyel jelentkező felhasználási hely tulajdonosától a távhőszolgáltató a távhőszolgáltatás díjával nem fedezett fejlesztési költségekre az önkormányzat rendelkezésében meghatározott mértékű csatlakozási díjat kérhet. A csatlakozási díj magában foglalhatja a 33. § (2) bekezdés alapján fizetett fejlesztési költség teljes vagy részleges fedezetét is.

VI. Fejezet

A TÁVHŐTERMELŐ ÉS A TÁVHŐSZOLGÁLTATÓ, VALAMINT A TÁVHŐSZOLGÁLTATÓ, A FELHASZNÁLÓ ÉS A DÍJFIZETŐ KÖZÖTTI JOGVISZONY

A távhőtermelő és a távhőszolgáltató közötti jogviszony

Tszt. 35. § A távhőtermelőt és a távhőszolgáltatót egymással a polgári jog szabályai szerinti

a) éves és

b) az éves szerződés lejártát követő legalább további két évre szóló szerződéskötési kötelezettség terheli a távhőellátás biztonságát garantáló kapacitás mértékéig.

Igénybejelentés, tájékoztatás

Tszt. 36. § (1) Távhőt vételezni kívánó új vagy többletteljesítményt igénylő meglévő felhasználási hely tulajdonosának igénybejelentésére a távhőszolgáltató köteles 30 napon belül az igény kielégítésének műszaki-gazdasági feltételeiről előzetes tájékoztatást adni, és a legkedvezőbb vételezési mód meghatározásában az igénylővel együttműködni.

(2) A távhőszolgáltató a tájékoztatójában a műszaki-gazdasági feltételek mellett köteles tájékoztatást adni annak a költségnek, csatlakozási díjnak az összegéről, amely a felhasználót a 34. § (4) bekezdése szerint terheli.

Közszolgáltatási szerződés

Tszt. 37. § (1) A távhőszolgáltatót a lakossági felhasználóval általános közszolgáltatási szerződéskötési kötelezettség terheli. Az általános közszolgáltatási szerződés létrejöhet a távhő hőközponti (hőfogyadó állomási) vagy épületrészenkénti mérés szerinti szolgáltatására.

(2) Az általános közszolgáltatási szerződés alapján a távhőszolgáltató a lakossági felhasználó részére folyamatos, biztonságos és meghatározott mértékű távhőszolgáltatásra, a lakossági felhasználó vagy az e törvényben meghatározott esetekben a díjfizető a távhőszolgáltatás díjainak rendszeres megfizetésére köteles.

(3) Az egyéb felhasználó és a távhőszolgáltató a polgári jog szabályai szerint egyedi közszolgáltatási szerződést köt a távhő folyamatos és biztonságos szolgáltatására, illetőleg ellenértékének megfizetésére.

(4) Nem köteles a távhőszolgáltató a közszolgáltatási szerződés megkötésére, ha a felhasználói igénnyel jelentkező a 36. § (2) bekezdése szerinti tájékoztatóban foglaltakat nem teljesítette.

(5) A távhőszolgáltató és a felhasználó között a közszolgáltatási szerződés – a jogszabályokban és az üzletszabályzatban meghatározott feltételekkel – a szolgáltatás igénybevételével is létrejön.

(6) A díjfizetők személyében bekövetkező változások nem érintik a felhasználó és a távhőszolgáltató között létrejött általános közszolgáltatási szerződés érvényességét. A díjfizető a változás időpontjától jogosult az általános közszolgáltatási szerződésben foglaltak szerint a szolgáltatás igénybevételére és ugyanezen időponttól köteles a távhőszolgáltatás díjainak megfizetésére.

Tszt. 38. § (1) Az általános közszolgáltatási szerződés határozatlan időre szól. Az egyedi közszolgáltatási szerződés – ha a felek eltérően nem állapodtak meg – határozott időtartamra szól.

(2) Az általános közszolgáltatási szerződést a felhasználó 30 napos felmondási időpontra, a kormány e törvény végrehajtásáról szóló rendeletében meghatározott módon mondhatja fel, ha együttes feltételként:

a) a felmondáshoz a távhővel ellátott épület tulajdonosi közössége az összes tulajdoni hányad szerinti legalább négyötödös szavazattöbbségű határozatával hozzájárul és az épületben a távhőellátással azonos komfortfokozatú más hőellátást valósít meg;

b) a szerződés felmondása nem okoz jelentős kárt más számára, és nem korlátozza mások tulajdonosi, használati, bérlői jogait;

c) viseli azokat a költségeket, amelyek a felhasználói berendezéseknek a felmondás következtében szükséges műszaki átalakításával merülnek fel;

d) a szerződés felmondását a meglévő rendszer műszaki megoldása lehetővé teszi és a felmondás nem ütközik egyéb jogszabályba.

(3) Amennyiben a felhasználó az általános közszolgáltatási szerződést a (2) bekezdés alapján felmondja, közszolgáltatási szerződés ismételt megkötéséhez a távhőszolgáltató üzletszabályzatában rögzített feltételek teljesítése szükséges.

(4) Egyedi közszolgáltatási szerződést az egyéb felhasználó a szerződésben meghatározott felmondási idővel, az abban meghatározott időpontra mondhatja fel.

(5) Abban az esetben, ha a távhővel ellátott épületben lévő, külön tulajdonban és külön használatban álló épületrészben kívánják a távhő igénybevételét megszüntetni, az épületrész tulajdonosa és a felhasználó közösen kezdeményezheti az általános közszolgáltatási szerződés módosítását, ha együttes feltételként:

a) a megszüntetéshez a távhővel ellátott épület tulajdonosi közösségének valamennyi tagja hozzájárul;

b) az épületrészben a távhőellátással azonos komfortfokozatú hőellátást valósítanak meg, amely az épület távhőellátását biztosító felhasználói berendezéstől függetlenül üzemeltethető;

c) a megszüntetés nem okoz jelentős kárt az épület többi tulajdonosa számára, és nem korlátozza mások tulajdonosi, használati, bérlői jogait;

d) viseli azokat a költségeket, amelyek a felhasználói berendezéseknek a szolgáltatás igénybevételének megszüntetésével összefüggésben szükséges műszaki átalakításával merülnek fel;

e) a szolgáltatás igénybevételének megszüntetését a meglévő rendszer lehetővé teszi és az nem ütközik egyéb jogszabályba.

(6) A közszolgáltatási szerződés és a felhasználó, illetve a díjfizető díjfizetési kötelezettsége a felmondási idő lejártával, abban az időpontban szűnik meg, amikor a felhasználó a (2), (4) és az (5) bekezdésekben előírt valamennyi feltételt teljesítette és ezt a távhőszolgáltatónak írásban bejelentette.

(7) A közszolgáltatási szerződést a távhőszolgáltató csak a 49. § (2) bekezdés b) és e) pontjában meghatározott szerződésszegés esetén mondhatja fel, valamint akkor, ha tudomást szerez arról, hogy a vele szerződéses kapcsolatban álló felhasználó a távhő vételezését a felhasználási helyen megszüntette. Ebben az esetben a közszolgáltatási szerződés felmondása miatt az épületben, épületrészben bekövetkező kár a felhasználót terheli.

(8) Amennyiben a felhasználó a távhővel ellátott épületben lévő, közös tulajdonban és közös használatban lévő épületrész fűtését meg kívánja szüntetni, és ez a közszolgáltatási szerződés módosítását teszi szükségessé, a szerződés módosítására vonatkozó igényt a távhőszolgáltató nem utasíthatja el.

Tszt. 39. § A távhőszolgáltatót az általános közszolgáltatási szerződés megkötését

- a) köteles megtagadni, ha a felhasználó által létesített felhasználói berendezés az életet, az egészséget vagy a vagyonzbiztonságot veszélyezteti;
- b) megtagadhatja, ha más felhasználó távhővételezését, illetőleg a távhőszolgáltató üzemét veszélyezteti;
- c) feltételekhez kötheti, ha a felhasználóval korábban fennálló közszolgáltatási szerződést az 51. § (3) bekezdés b) és c) pontjai, valamint a (4) bekezdésben foglaltaknak megfelelően mondta fel.

A távhőszolgáltatás szüneteltetése, korlátozása

Tszt. 40. § (1) A távhőszolgáltató jogosult az élet-, egészség- vagy a vagyonzbiztonság veszélyeztetése, a szolgáltatói berendezés üzemzavara esetén, valamint más módon el nem végezhető munkák elvégzéséhez a távhőszolgáltatást a szükséges legkisebb felhasználói körben és időtartamban szüneteltetni.

(2) A távhőszolgáltató köteles az előre tervezhető karbantartási, felújítási munkák miatti szüneteltetés időpontjáról és várható időtartamáról az üzletszabályzatban vagy a szerződésben rögzített módon az érintett felhasználókat előre értesíteni.

Tszt. 41. § (1) A távhőszolgáltató jogosult az önkormányzat rendeletében foglaltak szerint

- a) az országos tüzelőanyag-hiány miatt nála vagy a vele szerződéses jogviszonyban álló távhőtermelőnél fellépő termelés kiesés esetén, vagy
 - b) környezetvédelmi érdekből
- a szolgáltatást korlátozni. A korlátozás általános feltételeit a kormány az e törvény végrehajtásáról szóló rendeletben határozza meg.

(2) A korlátozás bevezetéséről és annak okairól a távhőszolgáltató az önkormányzatot haladéktalanul tájékoztatni köteles.

(3) Lakossági felhasználó korlátozására csak végső esetben és csak akkor kerülhet sor, ha az egyéb felhasználó korlátozása után az még szükséges.

Tszt. 42. § A távhőszolgáltatás szüneteltetése miatt a felhasználói berendezésekben keletkezett károkat, ha a szolgáltatás szünetelésében a felhasználó vétkes, a szolgáltató köteles megtéríteni. Ezen túlmenően a 40. § szerinti szüneteltetésből, illetőleg a 41. § szerinti korlátozásból eredő károkat a távhőszolgáltató kártalanítási kötelezettség nem terheli.

Mérés, elszámolás, díjfizetés

Tszt. 43. § (1) A szolgáltatott és a felhasznált távhő díjának elszámolása hiteles hőmennyiségmérés alapján történik.

(2) A távhőszolgáltató a felhasznált távhő mennyiségét az önkormányzat képviselő-testületének rendeletében meghatározott helyen, a hőközpontban vagy – amennyiben a hiteles hőmennyiségmérés feltételei rendelkezésre állnak – a hőfogadó állomáson köteles hiteles hőmennyiségmérővel mérni és elszámolni.

(3) A szolgáltató a fűtési célú és a használati melegvíz-készítés céljára felhasznált hőt az önkormányzat képviselő-testülete által meghatározott időponttól kezdődően a Távhő-szolgáltatási Közszolgáltatási Szabályzatban meghatározott módon és feltételekkel külön köteles meghatározni és számlázni.

(4) Szolgáltatói hőközpontban történő hőmennyiségmérés esetén a szolgáltatott távhő elszámolásának alapja a hőközpontban hitelesen mért hőmennyiség, a hőfogadó állomáson elhelyezett egyéb mérőműszer pedig a szolgáltatói hőközpontban lévő hőmennyiségmérő költségmegosztója.

(5) A felhasznált távhő mennyisége épületrészenként (pl. lakásonként) is mérhető és elszámolható, ha a felhasználók a távhő mennyiségének hiteles mérésére alkalmas mérőeszköz felszerelését, valamint a felhasználói berendezés ehhez szükséges átalakítását a saját költségükön, az épület valamennyi épületrészeiben megvalósítják, és a hiteles mérés feltételeit folyamatosan biztosítják.

(5a) A felhasznált – fűtési célú és a használati melegvíz-készítés céljára használt – távhő mennyiségének épületrészenként történő mérése az e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott esetekben kötelező.

(6) A szolgáltatás helyét, mértékét és tartamát, a távhőszolgáltatás díja épületrészenkénti (pl. lakásonkénti) megosztásának és kiegyenlítésének módját a felhasználó és a szolgáltató megállapodása tartalmazza. Abban az esetben, ha a távhővel ellátott épületnek, épületrészeknek több tulajdonosa van, a tulajdonosok nevében a közszolgáltatási szerződést érintő kérdésekben feljogosított képviselőjük jár el.

Tszt. 44. § (1) A díj kiegyenlítése a tulajdonosok egymással történő megállapodása szerint együttesen vagy külön-külön épületrészenként is történhet. Külön történő díjfizetés esetén a díj épületrészenkénti (pl. lakásonkénti) megosztása és a díjfizetők részére történő számlázása – a tulajdonosok által meghatározott arányok, valamint az üzletszabályzat rendelkezései szerint – a távhőszolgáltató feladata. Az érdekeltek megállapodásának hiányában és egyebekben a díjfizetés feltételeire az önkormányzatnak a díjalkalmazási feltételekről szóló rendelete az irányadó.

(2) Ha a hőközponti mérés szerinti szolgáltatás egy hőközponti mérőn keresztül több felhasználó részére történik, valamennyi felhasználó megegyezése esetén a távhőszolgáltató az érintettekkel egy közszolgáltatási szerződést is köthet. E szerződésben a felhasználók egymás közötti jogviszonyával, különösen a hőellátás mértékével, feltételeivel és a szolgáltatás díjának megosztásával, valamint a felhasználók közös megbízottjának jogaival és kötelezettségeivel kapcsolatos kérdéseket is rendezni kell.

(3) Az épület, építmény, épületrész tulajdonosa és a bérlő vagy a használó együttes kérelmére a távhőszolgáltató a díjat közvetlenül a bérlő vagy a használó részére számlázza. A távhő-szolgáltatási díj a bérlő vagy a használó által történő megfizetéséért – a hitelszerződésből eredő kötelezettségeiknek eleget tenni nem tudó természetes személyek lakhatásának biztosításáról szóló törvény alapján az állam vagy a települési önkormányzat tulajdonában lévő lakóingatlanok kivételével – a tulajdonos egyszerű (sortartó) kezességként felel. A 37. § (6) bekezdésében foglaltak erre az esetre is vonatkoznak.

(4) A távhőszolgáltatással kapcsolatos díjfizetési kötelezettség és más pénztartozás a társasház tulajdonostársait és a lakásszövetkezet tagjait nem terheli egyetemlegesen. Épületrészenként külön-külön történő díjfizetés esetén a felhasználó az egyes díjfizetők, továbbá a díjfizető más díjfizetők díjtartozásának megfizetéséért nem tartozik felelősséggel.

(5) A távhőszolgáltató köteles a számla felhasználó részére történő eljuttatásáról oly módon gondoskodni, hogy a számla kiegyenlítésére a felhasználónak, az (1) bekezdés szerinti esetben a díjfizetőnek a kézhezvételtől számítva legalább 15 nap rendelkezésre álljon.

Tszt. 45. § (1) A távhőszolgáltató jogosult az érintettek tájékoztatása mellett

a) a közszolgáltatási szerződés hatálybalépésétől, a közszolgáltatási szerződés megszűnése után a követelések elévülési idejéig a felhasználók és a díjfizetők adatai közül azokat kezelni, amelyek a felhasználók és a díjfizetők azonosításához, a közszolgáltatási szerződés teljesítéséhez szükségesek. Ennek keretében jogosult a felhasználók és a díjfizetők azonosító adatai közül természetes személyek vonatkozásában a névre, lakcímré, születési időre és helyre vonatkozó adatokat, egyéb szervezetek vonatkozásában a névre, székhelyre, képviselő nevére vonatkozó adatokat, és mindkét esetben a felhasználási helyre, a fogyasztásra, a számlázásra és a díjfizetésre vonatkozó adatokat a közszolgáltatási szerződésen alapuló kötelezettségeinek teljesítése, jogainak gyakorlása céljából kezelni. Ugyanezen adatkezelői jogok illetik meg a felhasználók képviselőit, a felhasználók és a díjfizetők előbbiekben megjelölt adatai tekintetében;

b) az általa kezelt adatok közül azokat, amelyek a tevékenységgel összefüggő adatkezelés céljából szükségesek, átadni azoknak, akik a távhőszolgáltató megbízásából a díjak számlázását és beszedését, a követelések kezelését vagy az ügyfél-tájékoztatást végzik.

(2) Az (1) bekezdés szerinti jogok megilletik azt az engedélyest is, akit a 20. § (4) bekezdés alapján a Hivatal a folyamatos távhőellátásra kijelöl.

(3) Amennyiben az adatkezelés nem az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott célból történik, az adatkezelő a kezelt személyes adatot haladéktalanul törli.

(4) Az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott adatok közül az adatkezelés céljához szükséges adatok átadhatóak:

- a) a számlázási és forgalmazási jogviták rendezésére jogszabály alapján jogosult szervezetek részére;
- b) az engedélyes megbízása alapján a számlázást, a követelések kezelését, a forgalmazás kezelését, a felhasználási helyek műszaki felülvizsgálatát, illetőleg az ügyfélszolgálati tájékoztatást végző természetes személynek és gazdálkodó szervezetnek;
- c) a Hivatalnak;
- d) a nemzetbiztonság, a honvédelem és a közbiztonság védelme, a közvédas bűncselekmények üldözése céljából az arra hatáskörrel rendelkező nemzetbiztonsági szerveknek, bíróságnak, ügyészségnek, nyomozó hatóságnak;
- e) a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény előírásai szerint a végrehajtónak;

f) az energiafelhasználási támogatás megállapításával, illetőleg jogszerű igénybevételének ellenőrzésével összefüggő feladatokat külön jogszabály alapján ellátó szervnek.

Az a)–c) és e)–f) pontok esetében az átadásról, illetőleg az átadott adatokról az érintettet egyidejűleg tájékoztatni kell.

(5) A (4) bekezdés alapján átadott adatokkal kapcsolatban az átvevőket az engedéllyessel azonos titoktartási kötelezettség terheli.

(6) A 6. § (4) bekezdésében foglalt díjfizetési kötelezettség teljesítéséhez a távhőszolgáltató és a 38. § (2) és (4) bekezdésében meghatározott esetekben az épület tulajdonosa vagy tulajdonosi közössége, a 38. § (5) bekezdésében meghatározott esetben az épületrész tulajdonosa az önkormányzat rendeletében meghatározottak szerint adatot szolgáltat az önkormányzati adóhatóságnak.

Tszt. 46. § (1) Az önkormányzat képviselő-testületének rendeletében meghatározott helyen és a távhőszolgáltató költségén felszerelt, elszámolás alapjául szolgáló hiteles mérőeszköz a távhőszolgáltató tulajdonosa, annak karbantartása, időszakos újrahitelesítése, cseréje a mérésügyről szóló 1991. évi XLV. törvény rendelkezéseivel összhangban, a távhőszolgáltató kötelessége.

(2) A felhasználó kérheti a távhőszolgáltatótól az alkalmazott mérőeszköz hitelességének mérésügyi hatóság általi igazolását, valamint az alkalmazott mérőeszközök megfelelő beépítésének mérés-technikai felülvizsgálatát. Ha a mérőeszköz felülvizsgálata indokolt volt, annak költsége a távhőszolgáltatót terheli, ellenkező esetben a költséget a felhasználó köteles viselni.

Tszt. 47. § A szolgáltatott és a felhasznált távhő mérésével és elszámolásával, a díjfizetéssel, valamint a szabálytalan vételezéssel kapcsolatos általános szabályokat az önkormányzat a díjalkalmazási feltételekben határozza meg.

Tszt. 48. § (1) Új távhőszolgáltató-rendszer létesítésekor a beruházó költségére meg kell valósítani

a) a hőmennyiség szabályozását, továbbá

b) a mérés szerinti elszámolás feltételeit felhasználói hőközpont létesítésével vagy hőfogadó állomási méréssel, ha ez a mérés az épületenkénti elszámolás célját szolgálja.

(2) Szolgáltatói hőközponti mérés alkalmazása esetén, ha az ott mért távhőmennyiségből az egyes ellátott épületekre vagy építményekre jutó hőmennyiség műszaki okból nem határozható meg, és annak mennyisége épületenként nem szabályozható, a távhőszolgáltató az önkormányzat rendeletében meghatározott határidőig, de legkésőbb a törvény hatálybalépését követő öt éven belül köteles felhasználói hőközpontok létesítésével és mérők beépítésével a hőmennyiségmérés feltételeit biztosítani. Ez a kötelezettség akkor terheli a távhőszolgáltatót, ha a hőközpont létesítéséhez a szolgáltatói hőközpontból ellátott valamennyi felhasználó a berendezés, valamint a bekötővezeték elhelyezésére alkalmas épületrészt és annak üzemeltetés céljára történő használatát a távhőszolgáltató részére díjmentesen biztosítja.

(3) Távhőszolgáltató-rendszer átalakítása, bővítése, a hőmennyiségmérés a (2) bekezdés szerinti feltételének megteremtése esetén az átalakítás költségei a hőközpontban vagy a hőfogadó állomáson elhelyezett mérőeszkővel bezárólag a szolgáltatót terhelik.

(4) A törvény hatálybalépését követően új szolgáltatói hőközpont csak akkor létesíthető, ha egyidejűleg megvalósul a felhasználási helyen a hőmennyiség-szabályozás lehetősége és a hőmennyiség felhasználónkénti mérése.

A szerződésszegés és következményei

Tszt. 49. § (1) A távhőszolgáltató részéről szerződésszegésnek minősül, ha

a) a távhőszolgáltatást a közszolgáltatási szerződésben meghatározott időpontban nem kezdi meg;

b) a távhőt nem a közszolgáltatási szerződésben meghatározott, illetőleg nem a tőle elvárható módon szolgáltatja;

c) a távhő felhasználó részére történő szolgáltatását nem hitelesített mérőeszköz használatával végzi;

d) a távhőszolgáltatás előre tervezhető munkák miatti szüneteltetéséről a felhasználót az üzletszabályzatban vagy a szerződésben előírt módon és időben nem értesíti;

e) felróható magatartása folytán a távhőszolgáltatás megszűnik, vagy azt a 40–41. §-okban foglaltakon túlmenően szünetelteti vagy korlátozza;

f) a távhőszolgáltatás felfüggesztése esetén a felfüggesztési ok megszüntetésére vonatkozó írásbeli értesítése kézhezvételét követő munkanapon a felhasználó részére a távhőszolgáltatást nem kezdi meg.

(2) A felhasználó, illetőleg díjfizető részéről szerződésszegésnek minősül, ha

a) a szerződésben meghatározott hűteljesítményt túllépi;

b) a távhő folyamatos és biztonságos szolgáltatását, illetőleg más felhasználó vagy díjfizető szerződésszerű távhővételezését zavarja vagy veszélyezteti;

c) a mérőeszközt vagy a mérőeszköz hitelességét tanúsító jelet (fémzár, hitelesítési bélyegzés, matrica) megrongálja, eltávolítja vagy – amennyiben a mérőeszköz olyan helyiségben van elhelyezve, amelybe a fogyasztó állandó bejutása, illetve felügyelete biztosított – ezek sérülését, illetve hiányát a távhőszolgáltatónak nem jelenti be;

d) a mérőeszköz befolyásolásával vagy megkerülésével – ideértve a mérőeszköz vagy annak hitelességét tanúsító jel megrongálását és eltávolítását is – távhőt vételez;

e) a távhő díját nem vagy nem a szerződésben meghatározott időben fizeti meg;

f) a korlátozási rendelkezéseknek nem tesz eleget;

g) a távhő vételezését nem a 38. § (2), (4), illetve (5) bekezdésében foglalt feltételekkel szünteti meg.

Tszt. 50. § (1) A közszolgáltatási szerződés megszegésének következménye:

a) díjvisszatérítés, illetőleg pótdíjfizetés,

b) kötbér,

c) kártérítés,

d) csökkentett mértékű szolgáltatás,

e) távhőszolgáltatás felfüggesztése,

f) közszolgáltatási szerződés felmondása.

(2) Az (1) bekezdésben említett egyes következmények együttesen is alkalmazhatók.

(3) A pótdíj mértékét a távhőszolgáltatásra vonatkozó önkormányzati díjrendelet tartalmazza.

(4) A kötbér a szerződésszegéssel érintett szolgáltatás díja után jár és annak mértékét a szerződésben kell meghatározni.

(5) A díjvisszatérítés, a pótdíj és a kötbér megfizetése nem mentesít az okozott kár megtérítése alól.

(6) Ha a felhasználó, illetőleg a díjfizető a távhőszolgáltatás felfüggesztése okának megszüntetéséről a távhőszolgáltatót írásban értesítette, az értesítés kézhezvételét követő munkanapon a távhőszolgáltatást meg kell kezdeni.

Tszt. 51. § (1) A távhőszolgáltató köteles a felhasználó vagy a díjfizető (a díjfizetés kötelezettje) részére

a) a díj arányos részét visszatéríteni, ha a 49. § (1) bekezdésének e) pontjában,

b) kötbért fizetni, ha a 49. § (1) bekezdésének a)–d) vagy f) pontjában

meghatározott szerződésszegést követi el.

(2) A díjfizetés kötelezettje köteles a távhőszolgáltató részére pótdíjat fizetni szerződés nélküli távhőfogyasztás esetén, továbbá ha a 49. § (2) bekezdésének a), c)–d), vagy f)–g) pontjaiban meghatározott szerződésszegést követi el.

(3) A távhőszolgáltató

a) a távhőszolgáltatást felfüggesztheti, ha a felhasználó vagy a díjfizető a 49. § (2) bekezdés c)–d) pontjaiban meghatározott szerződésszegést követi el vagy a távhőszolgáltatás díját az önkormányzatnak az áralkalmazás és a díjfizetés feltételeit megállapító rendeletében meghatározott határidőn túl nem vagy késedelmesen fizeti meg;

b) a távhőszolgáltatást felfüggesztheti vagy a közszolgáltatási szerződést felmondhatja, ha a felhasználó vagy a díjfizető a 49. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott szerződésszegést követi el;

c) a közszolgáltatási szerződést felmondhatja, ha a felhasználó vagy a díjfizető a 49. § (2) bekezdésének g) pontjában meghatározott szerződésszegést követi el.

(4) A távhőszolgáltató a közszolgáltatási szerződést felmondhatja, ha a díjfizetés kötelezettje a szolgáltató írásbeli felszólítása ellenére a távhőszolgáltatás díját az esedékesség lejártát követő 60 napon belül nem fizeti meg.

(5) A (3) bekezdés esetére az önkormányzat rendeletében csökkentett mértékű szolgáltatási kötelezettséget írhat elő a távhőszolgáltatónak.

(6) Az 50. § (1) bekezdés d)–f) pontjában meghatározott következményeket a távhőszolgáltató csak oly módon alkalmazhatja, hogy azok ne érintsék a teljesítő díjfizetőt vagy felhasználót.

(7) A távhőszolgáltatás felfüggesztésével, valamint a felfüggesztés megszüntetésével felmerült költségeket a távhőszolgáltató jogosult a szerződészegés elkövetőjére áthárítani. A közszolgáltatási szerződés nélküli távhőfogyasztás esetén – az ebből származó jogkövetkezményekért – az érintett ingatlan ingatlan-nyilvántartás szerinti tulajdonosa felel.

(8) A járásbíróság nemperes eljárásban elrendelheti a távhőszolgáltató bejutását a felhasználási helyre, ha a felhasználó, illetve díjfizető nem teszi lehetővé:

- a) a távhőelszámolási vagy költségmegosztó mérőeszköz leolvasását, ellenőrzését,
- b) szerződészegés vagy szabálytalan vételezés esetén a távhőszolgáltatás felfüggesztését, illetve
- c) a felhasználói berendezés ellenőrzését.

(9) A távhőszolgáltató akkor kezdeményezheti a felhasználási helyre való bejutás biztosítása iránti kérelem elbírálását, ha

- a) a felhasználót a felhasználási helyre történő bejutás lehetőségének biztosítására legalább két alkalommal írásban felhívta, és
- b) az adott felhasználási helyre történő bejutási kísérlete sikertelen volt.

(10) A nemperes eljárásban bírósági titkár első fokon önállóan eljárhat.

(11) A nemperes eljárásban a bíróság elsődlegesen a rendelkezésre álló iratok és adatok alapján dönt.

(12) A bíróság – ha a döntéséhez szükséges – a feleket meghallgathatja és a felek indítványára további bizonyítást rendelhet el.

(13) A polgári nemperes eljárásban nincs helye felülvizsgálatnak.

(14) A polgári nemperes eljárásra egyebekben a polgári perrendtartásról szóló törvény – a nemperes eljárás sajátosságaiából eredő eltérésekkel –, továbbá a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló törvény bírósági polgári nemperes eljárásokra vonatkozó általános rendelkezései megfelelően irányadók.

A közszolgáltatási szerződés felmondása alóli mentesség

Tszt. 51/A. § (1) Kormányrendeletben meghatározott állami vagy önkormányzati feladatot ellátó szociális, gyermekjóléti, gyermekvédelmi, egészségügyi vagy közoktatási intézmény (a továbbiakban: közintézményi felhasználó) kezdeményezheti a távhőszolgáltatónál a közszolgáltatási szerződés – távhőszolgáltatás díjára vonatkozó fizetési késedelem miatt történő – felmondása alóli mentesség (a továbbiakban: moratórium) biztosítását.

(2) A moratórium a közintézményi felhasználó kezdeményezése szerinti időszakra, de legfeljebb az adott év október 15. és az azt követő év április 15. közötti időszakra terjed ki.

(3) Ha a közintézményi felhasználó az e törvényben és az (1) bekezdés szerinti kormányrendeletben meghatározott feltételeknek megfelel, a távhőszolgáltató köteles a moratóriumot a közintézményi felhasználó kezdeményezésében meghatározott időszakra biztosítani.

(4) Ha a közintézményi felhasználó az e törvényben és az (1) bekezdés szerinti kormányrendeletben meghatározott kötelezettségeknek eleget tesz, a közintézményi felhasználó közszolgáltatási szerződésének fizetési késedelem miatti felmondása a moratórium alatt nem kezdeményezhető, amely azonban nem érinti a távhőszolgáltató azon jogát, hogy követelést bírósági vagy egyéb törvényes úton érvényesíthesse.

(5) A közintézményi felhasználó akkor kezdeményezheti ismételt moratórium biztosítását, ha a korábbi fizetési késedelemből eredő, fizetési, valamint a korábbi moratóriumából származó kötelezettségeinek maradéktalanul eleget tett.

(6) A moratóriumot biztosító távhőszolgáltató a moratórium következtében felmerülő költségét nem háríthatja át más felhasználókra. E költségek a távhőszolgáltató által nyújtott termék vagy szolgáltatás árába közvetlenül vagy közvetve semmilyen formában nem számíthatók be, illetve külön nem számlázhatók ki. E költségek terhét – a közintézményi felhasználó számára teljesített, a közintézményi felhasználó által fizetendő termékértékesítés, szolgáltatás díja és kamata kivételével – a távhőszolgáltató viseli.

(7) Ha a közintézményi felhasználó a moratórium biztosítását e törvénynek és az (1) bekezdésben meghatározott kormányrendeletnek megfelelően kezdeményezte, a távhőszolgáltató a közszolgáltatási szerződést fizetési késedelemre történő hivatkozással nem mondhatja fel.

(8) Moratórium esetén a közintézményi felhasználó fenntartója a közintézményi felhasználó moratórium alatt keletkezett tartozásaiért a Ptk. 6:419. § szerint egyszerű kezesként felel.

(9) A moratórium részletes feltételeit, a moratóriummal érintett felek jogait és kötelezettségeit a Kormány rendeletben állapítja meg.

A Távhő Közszolgáltatási Szabályzat és az üzletszabályzat

Tszt. 52. § (1) A távhőszolgáltató, a felhasználó és a díjfizető közötti jogviszony általános szabályait – a kormány az e törvény végrehajtásáról szóló rendeletével kiadott – a Távhő Közszolgáltatási Szabályzat állapítja meg.

(2) A Távhő Közszolgáltatási Szabályzatban foglaltakkal összefüggésben az önkormányzat képviselő-testülete rendeletben további részletes szabályokat határozhat meg.

Tszt. 53. § A felhasználói igénykielégítés és a távhőszolgáltatás részletes szabályait tartalmazó üzletszabályzatot a távhőszolgáltató köteles a felhasználók részére hozzáférhetővé tenni.

A felhasználói berendezés létesítése és működtetése

Tszt. 54. § (1) A felhasználói berendezés létesítése – más megállapodás hiányában – a felhasználási hely tulajdonosának kötelessége.

(2) A felhasználói hőközpont kiviteli tervének elkészítéséhez a távhőszolgáltató köteles díjmentesen adatokat szolgáltatni.

(3) A lakóépületek és a vegyes célra használt épületek felhasználói hőközpontjainak kiviteli tervét a távhőszolgáltató köteles díjmentesen felülvizsgálni.

(4) A (3) bekezdés szerinti hőközpontok üzembe helyezési eljárásához a távhőszolgáltatót meg kell hívni, az eljárásban a távhőszolgáltató köteles közreműködni és nyilatkozni. A közreműködésért díj nem számítható fel.

(5) Az elkészült felhasználói berendezést a szolgáltatói berendezéssel – a szerződésben meghatározott feltételek mellett – csak a távhőszolgáltató kapcsolhatja össze. Ezzel egyidejűleg a távhőszolgáltató köteles felszerelni a távhőfogyasztás mérésére és elszámolására alkalmas, a mérőeszköz hitelességét tanúsító jellel ellátott mérőt. A hőközpontban vagy hőfogadó állomáson elhelyezett mérőeszközt a távhőszolgáltató üzemelteti.

(6) A távhőszolgáltatásba már bekapcsolt felhasználó csak a távhőszolgáltató előzetes hozzájárulásával

a) létesíthet új felhasználói berendezést;

b) helyezhet át, alakíthat át és – a szerződés felmondásának esetét kivéve – szüntethet meg meglévő felhasználói berendezést.

(7) A távhőszolgáltató előzetes hozzájárulásáról a felhasználót 30 napon belül köteles értesíteni. A hozzájárulás megtagadása esetén annak indokairól a felhasználót köteles tájékoztatni.

Tszt. 55. § (1) A felhasználói berendezés üzemeltetése és fenntartása – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – a felhasználó kötelessége.

(2) A szolgáltató tulajdonában lévő felhasználói berendezés, valamint a szolgáltatói hőközpontot a felhasználói berendezéssel a távhővezeték-hálózat részeként összekötő vezeték üzemeltetése és fenntartása, az ezzel kapcsolatos költségek viselése – a csatlakozási pontig bezárólag – a távhőszolgáltató feladata.

(3) A felhasználói berendezés üzemeltetője a folyamatos és biztonságos ellátás érdekében köteles az általa üzemeltetett berendezés üzemképes állapotáról gondoskodni.

Egyéb jogviszony

Tszt. 56. § (1) A távhőszolgáltató a nem a tulajdonát képező felhasználói berendezések, eszközök tulajdonosával (tulajdonosaival, a tulajdonosok megbízottjával) kötött szerződés alapján elláthatja a tulajdonos helyett a berendezések, eszközök üzemeltetését, karbantartását, felújítását.

(2) A felhasználói hőközpontot és a hőfogadó állomást, valamint az összekötő vezetékét magában foglaló helyiség, épületrész használatáért a tulajdonos a távhőszolgáltatótól térítésre nem tarthat igényt.

(3) A felhasználói hőközpont üzemeltetésére kötött szerződés tartalma kiterjedhet a hőközpont és a hőfogadó állomás működtetésén túl az épületben lévő épületrészek hőellátására is.

VII. Fejezet

ÁRMEGÁLLAPÍTÁS

Tszt. 57. § (1) A távhőszolgáltatás csatlakozási díjának megállapítása során az árak megállapításáról szóló törvényt kell alkalmazni.

(2) A távhőszolgáltatónak értékesített távhő árát, valamint a lakossági felhasználónak és a külön kezelt intézménynek nyújtott távhőszolgáltatás díját a költségekre, árakra, díjakra vonatkozó összehasonlító elemzések felhasználásával, a következő szempontokra is figyelemmel kell meghatározni:

a) ösztönöznie kell a távhő biztonságos és legkisebb költségű termelését és szolgáltatását, a gazdálkodás hatékonyságának javítását, a kapacitások hatékony igénybevételét, a szolgáltatás minőségének folyamatos javítását, valamint a távhővel való takarékoskosságot;

b) figyelembe kell venni a folyamatos termelés és a biztonságos szolgáltatás indokolt költségeit, beleértve a szükséges tartalékkapacitáshoz kapcsolódó költségeket, a távhőtermelő létesítmény bezárásával, elbontásával kapcsolatos környezetvédelmi kötelezettségek teljesítésének indokolt költségeit, valamint a kapcsolt és a megújuló energiaforrással történő energiatermelés kimutatható környezetvédelmi és gazdasági előnyeit;

c) a Hivatal által kiszabott bírság az árképzésnél költségnövelő tényezőként nem vehető figyelembe.

(3) A távhőszolgáltatás csatlakozási díját külön jogszabályban meghatározott szempontok szerint úgy kell meghatározni, hogy az a hatékonyan működő vállalkozó szükséges és indokoltan felmerült ráfordításaira és a működéséhez szükséges nyereségre fedezetet biztosítson, és a legkisebb költség elvének érvényre juttatása érdekében e vállalkozásokat gazdálkodásuk hatékonyságának és az általuk nyújtott szolgáltatás minőségének folyamatos javítására ösztönözze.

(4) Az engedélyes köteles nyilvántartási és elszámolási rendszerét úgy kialakítani, hogy az megfeleljen az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvényben előírtaknak, és tegye lehetővé az árak és díjak átláthatóságát.

Tszt. 57/A. §

Tszt. 57/B. §

Tszt. 57/C. § (1) A távhőszolgáltató honlapján közzéteszi és a Hivatalnak haladéktalanul megküldi

a) a távhőszolgáltató és a távhőtermelő közötti hováasárlási célú,

b) a távhőszolgáltató és a helyi önkormányzat között a helyi önkormányzat területén közszolgáltatás ellátására kötött, és

c) a távhőszolgáltató és a helyi önkormányzat közötti hőszolgáltatási célú megállapodásokat.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott megállapodásokból a távhőszolgáltató törölheti a technológiai eljárásokra, a műszaki megoldásokra, a gyártási folyamatokra, a munkaszervezési és logisztikai módszerekre, továbbá a know-how-ra vonatkozó olyan üzleti titkokat, amelyek megismerése a távhőszolgáltató vagy a távhőtermelő üzleti tevékenységének végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna.

(3) Nem törölhető a (2) bekezdés szerint

a) az alkalmazott ár, illetve díj mértéke, a díjstruktúra,

b) a költségtételek megjelölése és mértéke, a figyelembevétel módja,

c) a díjtételek megjelölése és mértéke, a figyelembevétel módja,

d) az elvárt nyereség meghatározása,

e) a kapcsolt és a megújuló energiaforrással történő energiatermelés kimutatható környezetvédelmi és gazdasági előnyei – az 57. § (2) bekezdés b) pontja szerinti – figyelembevételének módja, és

f) minden egyéb olyan adat, amely az árképzés, illetve a díjmegállapítás alapjául szolgál.

(4) A távhőszolgáltató – az (1) bekezdésben foglaltakon túl – a honlapján közzéteszi

a) az üzletszabályzatát,

b) a felhasználói panaszok intézésével kapcsolatos információkat,

c) a feladatkörrel rendelkező fogyasztóvédelmi szervek és felhasználói társadalmi érdekképviseltek elérhetőségét,

d) a számvitelről szóló törvénynek megfelelő formában az előző gazdálkodási év adatait,

e) külön jogszabályban meghatározott információkat,

f) a távhőszolgáltató szolgáltatási területén elérhető, a távhőszolgáltatással kapcsolatos támogatások feltételeit, pályázatok adatait.

Tszt. 57/D. § (1) A távhőszolgáltatónak értékesített távhő árát, valamint a lakossági felhasználónak és a külön kezelt intézménynek nyújtott távhőszolgáltatás (fűtés és használati melegvíz) díját – mint legmagasabb hatósági árat (a továbbiakban együtt: hatósági ár) –, a hatósági ár szerkezetét és alkalmazási feltételeit a Hivatal javaslatának figyelembevételével a miniszter rendeletben állapítja meg.

(2) A Hivatal az ármegállapítással, árváltozással és a távhőszolgáltatási támogatással kapcsolatos javaslatát a miniszter részére minden év augusztus 31-ig küldi meg.

(3) A hatósági árat a miniszter a (2) bekezdés szerinti javaslat hiányában is megállapíthatja. Ebben az esetben a miniszter megkeresheti a Hivatalt, hogy 90 napon belül tegye meg javaslatát.

(4)

(5) Az engedélyes, illetve az értékesítő köteles a Hivatalnak minden olyan tájékoztatást és adatot megadni, amely a Hivatal árelőkészítő tevékenységéhez szükséges. Az engedélyes, illetve az értékesítő a Hivatal által megjelölt, 15 napnál nem rövidebb határidőn belül adja meg tájékoztatását, illetve szolgáltat adatokat. Az értékesítő az adatszolgáltatással egyidejűleg legalább a távhőárra és a távhőmennyiségre vonatkozó adatokat az érintett távhőszolgáltató részére is megküldi.

(6) A földgáztüzelésen alapuló hőtermelési technológiát alkalmazó távhőtermelő – ideértve a távhőtermelői engedéllyel rendelkező távhőszolgáltatót is – köteles minden év július 1-jéig a következő gázévre vonatkozó földgáz beszerzési szerződést megkötöni, és azt a Hivatal számára megküldeni.

(7) Ha az engedélyes és az értékesítő az (5) bekezdésben foglalt határidőn belül nem nyújt tájékoztatást, szolgáltat adatot vagy foglal állást, a Hivatal a tájékoztatás, adatszolgáltatás, állásfoglalás hiányában is javaslatot tehet a miniszter részére.

(8) Az adatszolgáltatásra kötelezett a tevékenységének megkezdése előtt vagy annak szüneteltetése alatt a Hivatal részére teljesítendő adatszolgáltatási kötelezettség alól a Hivatal elnökének rendeletében meghatározottak szerint mentességet kaphat.

Tszt. 57/E. § (1) A hatósági árnál magasabb árat a szerződésben érvényesen kikötöni nem lehet. A hatósági árat kell alkalmazni abban az esetben, ha a felek az árban nem állapodtak meg, vagy ha jogszabály megsértésével más árban állapodtak meg.

(2) A hatósági ártól lefelé megkülönböztetés-mentesen, előre nyilvánosságra hozott módon lehet eltérni.

(3) A hatósági árnak a szerződés megkötése után bekövetkező változása esetén a megváltozott hatósági ár az érvényes szerződés részévé válik, a felek azonban az új ártól lefelé – közös megegyezéssel – eltérhetnek.

(4) E § alkalmazásában szerződés alatt az értékesítő és a távhőszolgáltató közötti szerződést, valamint a távhőszolgáltató által a lakossági felhasználóval vagy a külön kezelt intézménnyel kötött közszolgáltatási szerződést kell érteni.

Tszt. 57/F. § Távhőszolgáltatási támogatásban részesülhet az e törvény felhatalmazása alapján kiadott miniszteri rendeletben meghatározottaknak megfelelő távhőszolgáltató és külön kezelt intézmény.

Tszt. 57/G. § E törvénynek az egyes közszolgáltatási tárgyú törvények módosításáról szóló 2014. évi XLI. törvénnyel megállapított 44. § (5) bekezdését első alkalommal a 2015. január 1-jétől elszámolt időszakot is tartalmazó számlák tekintetében kell alkalmazni.

VIII. Fejezet

VEGYES ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

Tszt. 58. § (1) E törvény 54–55. §-ai nem érintik a hatálybalépésekor meglévő felhasználói berendezések tulajdonjogát, valamint az abból eredő jogokat és kötelezettségeket.

(2) E törvény 21–32. §-ainak hatálya nem terjed ki azokra a szolgáltatói hőközpontokat magában foglaló helyiségekre, amelyeket a törvény hatálybalépésekor a távhőszolgáltató az ingatlanulajdonossal kötött külön megállapodás alapján használ.

(3) A távhőszolgáltató jogosult az e törvény hatálybalépésekor meglévő vezetékjogot és használati jogot a jog létrejöttékor hatályos jogszabályok előírásainak megfelelően gyakorolni.

(4)

Tszt. 59. §

Tszt. 59/A. § (1) Az energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló 2011. évi XXIX. törvény 223. §-ával megállapított, e törvény 60. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt felhatalmazás alapján megalkotott rendelet hatálybalépéséig a 2011. március 31-én alkalmazott árakat kell alkalmazni.

(2) Az energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló 2011. évi XXIX. törvény 223. §-ának rendelkezéseit a hatálybalépését megelőzően indult díjmegállapítási, díjmegváltoztatási eljárásokban (ügyekben) is alkalmazni kell.

Tszt. 59/B. § (1) Az energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló 2011. évi XXIX. törvény 223. §-ának hatálybalépésekor hatályos működési engedéllyel rendelkező távhőszolgáltató, és hatályos, Hivatal által kiadott működési engedéllyel nem rendelkező távhőtermelő köteles 2011. december 31-ig működési engedély iránti kérelmet benyújtani a Hivatalhoz.

(2) Az (1) bekezdés szerinti távhőtermelő kérelmező mentesül az igazgatási szolgáltatási díjfizetési kötelezettsége alól.

(3) Az (1) bekezdés szerinti működési engedély az e törvénynek az energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló 2011. évi XXIX. törvénnyel módosított rendelkezései alapján kiadott működési engedély vagy a Hivatal működési engedélyt visszavonó határozatának véglegessé válásáig hatályos.

(4) Az energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló 2011. évi XXIX. törvény 223. §-ának rendelkezéseit a hatálybalépését megelőzően indult távhőtermelői és távhőszolgáltatói engedélyezési eljárásokban is alkalmazni kell.

Tszt. 60. § (1) A Kormány rendeletben állapítja meg

- a) a Hivatal által végzett ellenőrzésekre vonatkozó részletszabályokat, valamint a Hivatal által kiszabható bírság mértékét;
- b) a távhőtermelő és a távhőszolgáltató létesítési és működési engedélyének tartalmi követelményeit, az engedélyezési eljárás további részletes szabályait és az engedély kiadásának feltételeit (12–13. §);
- c) az idegen ingatlanra vonatkozó jogokkal kapcsolatos eljárási szabályokat (21–32. §);
- d) a távhőtermelő és a távhőszolgáltató közötti jogviszony általános szabályait (35. §);
- e) a távhőszolgáltatás korlátozásának általános elveit (41. §);
- f) a fűtéshez és a használati melegvíz-készítéshez felhasznált hőmennyiség külön történő meghatározásának módját és feltételeit [43. § (3) bekezdés];
- g) a távhőszolgáltató, a felhasználó, a felhasználó megbízottja és a díjfizető közötti jogviszony általános szabályait (52. §);
- h) a távhő előállítására szolgáló megújuló energia hasznosításának szabályait [3. § m) pont];
- i) a távhőszolgáltatás árképzése átláthatóságának biztosítása érdekében, a távhőszolgáltatók által közérdekből közzéteendő adatok – különösen a távhőszolgáltatással kapcsolatos árszabályozás, költségek, bevételek, kiadások, beruházások, valamint az ezzel összefüggő műszaki információk – körét és a közzététel módját;
- j)
- k) a műszaki biztonsági szerv vagy szervek kijelölését,
- l) a központi fűtés és melegvíz-szolgáltatás feltételeire, a jogviszonyban lévő jogaira, kötelezettségeire, a szolgáltatás díjának megállapítására vonatkozó szabályokat,
- m) a fűtési célra és a használati melegvíz készítéséhez felhasznált hőmennyiség és díjának épületrészek közötti megosztására szolgáló szétosztási arányok meghatározására, valamint a hőmennyiségmérők és a költségmegosztók alkalmazására vonatkozó szabályokat;
- n) a folyamatos távhőellátás fenntartása érdekében történő kijelölési eljárásra, a kijelöléssel érintettek jogaira és kötelezettségeire, a kijelölés következtében fizetendő ellenszolgáltatásra és az előírások megsértése esetén alkalmazható jogkövetkezményekre vonatkozó szabályokat (20. §);
- o) a közszolgáltatási szerződés felmondása alóli mentesítésre jogosult közintézményi felhasználók körét, a mentesítés feltételeit, a moratórium részletes szabályait, valamint a moratóriummal érintett felek jogait és kötelezettségeit.

(2) Az miniszter rendeletben

- a)
- b) állapítja meg a távhőszolgáltatónak értékesített távhő árszerkezetét, legmagasabb árait és azok alkalmazásának időpontját, valamint a lakossági felhasználónak és a külön kezelt intézménynek nyújtott távhőszolgáltatás (fűtés és használati melegvíz) díjainak szerkezetét, legmagasabb díjait és azok alkalmazásának időpontját, továbbá az árelőkészítés módszertanára vonatkozó szabályokat;
- c) az adópolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben megállapítja a műszaki biztonsági hatóság eljárásáért fizetendő díj – ideértve a jogorvoslati díjat is – mértékét, valamint a beszédésével, kezelésével, nyilvántartásával, visszatérítésével kapcsolatos részletes szabályokat;
- d) az államháztartásért felelős miniszterrel egyetértésben meghatározza az 57. § (3) bekezdése szerinti szempontokat,
- e) állapíthatja meg az 57. § (3) bekezdése szerinti távhőszolgáltatási csatlakozási díj megállapítása érdekében kötelezően benyújtandó adatok körét;
- f)
- g) állapítja meg a távhőszolgáltatási támogatás mértékét és az előkészítése módszertanára vonatkozó szabályokat, továbbá a távhőszolgáltatási támogatásra való jogosultság feltételeire, a távhőszolgáltatási támogatással kapcsolatos adatszolgáltatásra, adatkezelésre, a távhőszolgáltatási támogatás kezelésére, nyilvántartására, kifizetésére, elszámolására, felülvizsgálatára és ellenőrzésének rendjére, valamint az előírások megsértése esetén alkalmazható jogkövetkezményekre vonatkozó szabályokat,
- h) állapítja meg az engedélyesek nyereségének korlátozására és megosztására vonatkozó részletes szabályokat,
- i) állapítja meg a Hivatal miniszter részére történő adatszolgáltatási és javaslattételi kötelezettségének rendjére, módjára, tartalmára, formájára és időpontjára vonatkozó részletes szabályokat.

(3) Az önkormányzat képviselő-testülete rendeletben szabályozza a 6. § (2)–(4) bekezdésében, a 45. § (6) bekezdésében és az 52. § (2) bekezdésében meghatározott, hatáskörébe utalt feladatokat.

(4)

(5) A Hivatal elnöke rendeletben állapítja meg az engedélyes és az értékesítő által rendszeres és rendkívüli adatszolgáltatás keretében szolgáltatandó adatok körét, az adatszolgáltatás teljesítésének módjára és esedékességére vonatkozó követelményeket, valamint az adatszolgáltatási kötelezettség teljesítése alól adható mentesség részletes szabályait.

Tszt. 61. § (1) E törvény – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – 2005. július 1-jén lép hatályba.

(2) Az 5. § (4)–(11) bekezdéseiben foglalt rendelkezések 2005. november 1-jén lépnek hatályba.

(3)–(6)

Tszt. 61/A. § Ha a Hivatal az elektronikus ügyintézés az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 108. § (2) bekezdése szerint 2018. január 1-jét megelőzően nem vállalta, 2017. december 31-ig az elektronikus kapcsolattartásra e törvény 2016. december 31-én hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni.

Tszt. 61/B. § E törvénynek az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény és a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2017. évi L. törvénnyel (a továbbiakban: Ákr.-Kp. Módtv.) megállapított rendelkezéseit az Ákr.-Kp. Módtv. hatálybalépését követően indult és a megismételt eljárásokban kell alkalmazni.

Tszt. 61/C. § E törvénynek az energetikai tárgyú törvények, valamint egyes klímapolitikai és adózási tárgyú törvények módosításáról szóló 2018. évi XCIX. törvénnyel megállapított 5. §-át első alkalommal a 2019. évi felügyeleti díjbevallás során – a 2018. évi árbevételre vonatkozóan – kell alkalmazni.

Tszt. 62. § Ez a törvény az energiahatékonyságról, a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 9–11. cikkének való megfelelést szolgálja.